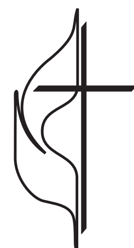
Nr. 4 (103) Oktoober-november-detsember 2011

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

Igavesed seadused:
KÜMNES KÄSK

Edulugu:
Hugo Lepnurme
MÄLESTUSOREL
JÕUDIS KOJU

Euroopa metodistide
liidrid Eestis

Seminari tudengid
Sakussaares ja
Rakveres

Nobeli rahupreemia
Libeeria metodistile

Tallinna koguduse orel on koju jõudnud. Küllap puudutab see sündmus rohkem Tallinna kogudust ja mitte niivõrd kogu Eesti Metodisti Kirikut. Vestlustest oma koguduse inimestega tean ka, et Tallinna koguduseski leidub neid, keda oreli tulemine pole niiväga puudutanud või kes lausa otsesõnu on ütelnud, et nende arvates oleks kogudus võinud üldlaule klaveri saatel laulma jäädagi. Midagi pole teha, me oleme erinevad ka niisuguse margapuuga mõõdetuna ja küllap on see hea, vastasel juhul oleks maailm üks üpris üksluine paik.

Toimetaja meelevalda kasutades ja isiklikust sümpaatiast tulenevalt olen suurema osa 2011. aasta jõulunumbrist siiski eraldanud orelile. Toetuseks siinkohal EMK arengukava rakendusplaani viimane punkt (5.6.3.4), mis teeb ülesandeks jagada ajakirjas ka meie edulugusid. Ja mida muud see Hugo Lepnurme mälestusoreli ehitamine lõppkokkuvõttes siis ikka on kui üks tõeline edulugu. Lugu sellest, kuidas meeletuna tundunud idee kaksteist aastat tagasi inimesed sütitas, kuidas paljud on väsimatult selle idee teostamise nimel tegutsenud, ja kuidas Jumal on neid jõupingutusi õnnistanud, sest inimlikult tundub toona püstitatud eesmärk vist küll enamiku tegijate jaoks isegi praegu veel unistuste sinilinnuna, mis ratsionaalse mõistuse kiuste mingil imelisel viisil on õnnestunud kinni püüda.

Mulle isiklikult on Tallinna koguduse oreli lugu üks minu Joonakogemustest, nagu ma neid enda jaoks olen kutsuma hakanud. Hindan väga orelit ja orelimuusikat, minu jaoks on see Eesti kristliku kultuuri ja traditsiooni lahutamatu osa. Võiksin isegi öelda, et minu isiklikud kirkaimad kohtumised Jumalaga on toimunud pigem läbi orelimuusika kui läbi ratsionaalse sõna. Ometi olin 1999. aastal veendunud, et mul on niigi piisavalt kohustusi ja et see keegi, kes meie perest ses asjas kaasa peaks lööma, on pigem mu muusikust abikaasa. Mäletan oma joonalikku vastupunnimist ja teadlikku kõrvalehoidmist, aga idee ja selle taga seisvate inimeste innukus lummas ja tõmbas ikkagi kaasa, pani oreli heaks tegutsema nii minus peituva Maarja kui Marta.

Pühapäevastel teenistustel, kus heliseb orel ja koguduse ühislaul tundub vägevam kui kunagi varem, omandavad hoopis uue tähenduse kas või needki psalmisti sõnad (98:4) "Hõisake Issandale, kogu ilmamaa, tõstke hõisates häält ja mängige temale!"

KÄRT JÄNES-KAPP

Koduteel pakub taas SÕBRATELLIMUST
Aastatellimuse hind 2012. aastal 8 €
ja taas pakutava sõbratellimuse
(ajakiri endale ja sõbrale) hind 12 €.

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 4 (103) 2011
Jaemüügihind 3 eurot

SELLES NUMBRIS

Esikaanel: Hugo Lepnurme mälestusorel. Foto: Uno Looris

Väljaandja: EMK kirjastustoimkond
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 6688 479
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/Koduteel

Toimetuse kolleegium: Anneli Klausson, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Priit Gregorios Tamm
Toimetaja: Kärt Jänes-Kapp
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere), Arvi Lindmäe (Saaremaa), Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)

Niikaua kui fookuses on Issand, võime rõõmu tunda ka raskustes. TEMAGA koos võime kindlalt minna ka uude aastasse.

On aeg häälestada süda ja meeled

Jõulueelsel ajal on kohane meenutada Jeesuse ema Maarja ülistuslaulu Issandale (Lk 1:46-50):

"Mu hing ülistab väga Issandat ja mu vaim rõõmutseb Jumalas, minu Õnnistegijas; sest ta on vaadanud oma ümmardaja alanduse peale ... sest minule on teinud suuri asju Vägev, ja tema nimi on püha, ja tema halastus kestab põlvest põlve neile, kes teda kardavad!"

Samalaadset ülistust Jumalale kostub ka Jesaja suust (61:10): "Ma rõõmutsen väga Issandas, mu hing ilutseb mu Jumalas, sest ta on mind riietanud päästeriietega."

Arhiivfoto

On aeg häälestada süda ja meeled Jumalat kiitma ja ülistama. Mõtteid argistest tegevustest Jumalale suunates leiame kindlasti asju, mida Issand meiegi elus mööduval aastal on teinud ja mille eest tänu on ehk liig kasinaks jäänud. Üle kõige rõõmustame aga pääste üle, mille ta meile kingib oma Pojas Jeesuses Kristuses.

Rõõmustamise põhjus ei ole välistes asjades, meie rõõmustume ISSANDAS! Seda rõõmu Issandas ei saa riisuda meilt ka talviselt lühikene päev, majanduslik pitsitus isikliku, koguduse või kiriku sissetulekutes ega mõni kurb fakt, mis meie meeleolu tavaliselt nulli tahab viia. Niikaua kui fookuses on Issand, võime rõõmu tunda ka raskustes. Ja seda mitte hetkeliselt, korraks, vaid püsivalt rõõmustudes TEMAS! TEMAGA koos võime kindlalt minna ka uude aastasse.

Lähtuvalt 2011. aastal valminud EMK arengukava tegevusplaanist aastani 2015 oleme nimetanud 2012. aasta Eesti Metodisti Kirikus "Hea majapidamise ja kümnise aastaks". Igaühel meist on ühel või teisel moel majapidaja vastutus: kas siis omaenda elu ja kodu, sissetulekute ja väljaminekute tasandil või laiemalt koguduse ja üldkiriklikul tasandil. Issand kutsub meid olema ustav ja hea majapidaja kõiges, mis meie kätte usaldatud on. Kümnis kuulub Jumalale mitte ainult minu kätte usaldatud rahast, vaid ka minu kätte antud ajast ning mulle antud oskustest ja talentidest!

Meie ees on vastutus majandada hästi aja-, inim- ja finantsressurssi, mis meie vastutusse on antud. John Wesley kutsus üles tegema kõike head, mida suudame, kõigi vahenditega, igal moel, kõigis paigus, alati ja kõikidele inimestele, niikaua kui meil võimalust on.

Oleme siis ustavad selles, mida Jumal meie kätte annab aja, raha, andide ja ka kaastööliste näol. "Hea majapidamise ja kümnise aasta" temaatika ümber tahame koonduda ka kevadsuvisel aastakonverentsil.

Rahulikku jõuluaega ja õnnistatud uut aastat!

TAAVI HOLLMAN
superintendent

Mida võime õppida kümnest käsust?

Kümnes käsk

TOOMAS PAJUSOO

Erinevates kiriklikes traditsioonides on kümnenda käsu lähtepunkt erinev. Juudid, reformeeritud ja kreeka-katoliku kirik aktsepteerivad kümnenda käsuna Teise Moosese raamatu kirjakohta 20:17, mis algab sõnadega: "Sa ei tohi himustada ...", kus rõhuasetus on ligimese varal. Täielik tekst oleks: "Sa ei tohi himustada oma ligimese koda! Sa ei tohi himustada oma ligimese naist, sulast ega teenijat, härga ega eeslit ega midagi, mis su ligimese päralt on!" Metodisti kirik lähtub nagu teisedki vabakirikud samast kirjakohast.

Samas roomakatoliku, anglikaani ja luteri kirik lähtuvad Deuteronoomiumi versioonist ehk Viienda Moosese raamatu kirjakohast 5:21, kus öeldakse: "Sa ei tohi himustada ...", kuid rõhuasetus on ligimese naisel! Kogu tekst kõlab järgmiselt: "Sa ei tohi himustada oma ligimese naist! Sa ei tohi himustada oma ligimese koda, tema põldu, sulast ja teenijat, härga ja eeslit ega midagi, mis su ligimese päralt on!" Selle kirikliku traditsiooni kohaselt on antud salm jagatud kaheks, kusjuures üheksas käsk ütleb, et "Sa ei tohi himustada oma ligimese naist!" (Metodisti traditsioonis on üheksas käsk: "Sa ei tohi tunnistada oma ligimese vastu valetunnistajana!"; 2Ms 20:16), ning kümnes käsk – "Sa ei tohi himustada oma ligimese koda."

Kuigi eri kirikud lähtuvad eri salmidest, saavad need kümnendas käsus lõpuks siiski kokku.

Kümnenda käsu fookuses on tegelikult mitte niivõrd ligimese vara himustamine, kui just selle austamine. Kõige lihtsam himustamise definitsioon võiks olla järgmine: himustamine on lubamatu soov millegi järele, mis kuulub kellelegi teisele. Himustamise korral peab olema midagi viltu inimese suhtumises. Seepärast pidigi Jumal Moosese kaudu meenutama oma rahvale himustamise ohtlikkust.

Kui inimene astub üle kümnendast käsust, siis esiteks toob see kahju tema suhetele Jumalaga ja kaasinimestega. Teiseks peituvad himustamises paljude pattude juured, mis viivad inimese üle astuma ülejäänud üheksast käsust. Paulus on öelnud (Rm 7:7): "Mis me siis ütleme? Kas Seadus on patt? Mitte sugugi! Kuid pattu ma poleks ära tundnud muidu kui Seaduse läbi; sest ma ei oleks himustamisest midagi teadnud, kui Seadus ei oleks öelnud: "Sa ei tohi himustada!""

Himustamises peituvad paljude pattude juured, mis viivad inimese üle astuma ülejäänud üheksast käsust. Piibel õpetab meid olema rahul sellega, mis meil on.

Mida Piibel õpetab himustamisest?

Alustame apostel Pauluse kirjast koloslastele, kus ta ütleb (3:5): "Surmake nüüd need liikmed, mis on maa peal: hoorus, rüvedus, kirg, kuri himu ja ahnus, mis on ebajumalateenistus."

Kas panete tähele, et kurja himu ja ahnust võrreldakse ebajumalateenistusega? Himustades rikub inimene seega nii kümnendat kui ka esimest käsku, mis ütleb: "Sul ei tohi olla muid jumalaid minu palge kõrval!"

Jumala Sõna on himude suhtes radikaalne – need tuleb surmata. Paulus lisab kirjas efeslastele (5:5): "Seda teadke kindlasti, et ühelgi hoorajal ega kõlvatul ega ahnitsejal – tähendab ebajumalateenreil – ei ole pärandit Kristuse ja Jumala riigis." Himustaja ja ahnitseja on Paulusel sünonüümid. Nagu näha, suhtub Jumal sellistesse inimestesse väga hoiatavalt. Kuid see on hoiatus armastusest, sest Jumal ei soovi, et ükski inimene hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu koos Temaga.

Jeesus õpetas oma jüngreid (Lk 12:15): "Vaadake ette ja hoiduge igasuguse ahnuse eest, sest külluseski ei olene kellegi elu sellest, mis tal on!" Kui meie põhivajadused on täidetud, ei ole meil vaja himustada rohkemat. Me ei pea võistlema naabritega, kes keda üle trumpab. Seepärast ärgu meie soovid dikteerigu me elustiili. Kui paljud kannatavad liigse himustamise tõttu, neid rõhuvad rasked pangalaenud, liisingud, krediitkaardivõlad.

Piibel õpetab meid olema rahul sellega, mis meil on. Näiteks ütleb Paulus (Fl 4:11-13): "Ma ei ütle seda puuduse pärast, kuna ma olen õppinud olema rahul sellega, mis mul on. Oskan elada kehvalt ja oskan elada ka jõukalt, olen kõigega ja kõigi oludega tuttav: nii kõhtu täis sööma kui nälgima, elama nii jõukuses kui puuduses. Ma suudan kõik tema läbi, kes teeb mind vägevaks." Ja kirjutab oma usupojale Timoteosele (1Tm 6:6): "Ent jumalakartus on suur tuluallikas, kui inimesele piisab sellest, mis tal on."

Kuidas himustamisega võidelda?

Siingi annab Piibel vastuse. Heebrea kirja autor alustab mõttega: "Teie eluviis olgu rahaahnuseta; jääge

rahule sellega, mis teil on, sest tema on öelnud: “Ma ei hülga sind ega jäta sind maha!”” Kui tahad elada õnnelikult ja olla rahul sellega, mida Jumal on sulle kinkinud, siis ära seo oma südant raha külge. Raha kaob, aga Jumala hoolitsus oma lapse eest ei kao kuhugi. Kristlase õnneliku elu saladus ongi selles, et ta võib kõigis eluvõitlustes usaldada Jumalat.

Veel tuletab Jeesus meile meelde (Gl 5:16-17) inimese lihalikku loomust, mille tulemusena meie lihalikud himud on pidevas vaenujalas Jumala Vaimuga. Ainuke väljapääs selles olukorras on käia Pühas Vaimus, st lasta Jumala Vaimul meie elu juhtida.

Öeldu võib nii mõnelegi uuele kristlasele tunduda võimatu, ent Jeesus julgustab (Lk 18:27): “Inimeste käes võimatu on Jumala käes võimalik.”

Tänane piiblitund on kuhjaga täitnud oma otstarbe, kui see on pannud sind prioriteete vaagima. Mõtleme Jeesuse sõnadele (Lk 16:12-13): “Ja kui te võõra varaga ei ole olnud ustavad, kes annaks teile kätte teie oma? Ükski sulane ei või teenida kahte isandat, ikka on nii, et ta vihkab üht ja armastab teist või et ta pooldab üht ja põlgab teist. Te ei saa orjata Jumalat ja mammonat!” Kas sa armastad Jumalat üle kõige? Kui vastad sellele küsimusele jaatavalt, siis suudad asendada himustamise millegi palju paremaga, nimelt Jumala ja teiste inimeste teenimise ja armastamisega. Kui armastad Jumalat üle kõige ja ligimest nagu iseennast, siis kõlab ka kümnes käsk hoopis teisiti: “Siis sa ei himusta oma ligimese koda! Siis sa ei himusta oma ligimese naist, sulast ega teenijat, härga ega eeslit ega midagi, mis su ligimese päralt on!”

Lõpetuseks midagi meile kõigile praktiliseks rakenduseks (Hb 13:16): “Ärge unustage teha head ja pidada osadust, sest sellistest ohvritest on Jumalal hea meel!”

Jumal meid selleks õnnistagu!

Euroopa metodistid Eestis

Septembri teisel nädalavahetusel, 9.–13. septembril, toimus Tallinnas – ja esimest korda Eestis – kolme olulise Euroopa metodismi üksuse istung: oma iga-aastast koosolekut pidasid Euroopa Metodisti Nõukogu (*European Methodist Council*, EMC), Euroopa Misjonikomisjon (*European Commission on Mission*, ECOM) ning Euroopa Misjoniprojektide Toetusfond (*Fund for Mission in Europe*, FMiE).

Euroopa Metodisti Nõukogu on kõigi Euroopa metodisti kirikute esinduskogu, mis saab kokku kord aastas ise piirkonnas/riigis ja käsitleb küsimusi, mis kõiki metodiste mingil moel puudutavad. Euroopa Misjonikomisjon on komisjon, mis koosneb meie kontinendi metodisti kirikute misjonikomiteede esindajatest, kes arutavad kõiki osapooli puudutavaid välismisjoniga seotud küsimusi. Sellega seoses viibisid Eestis kõik Kontinentaal-Euroopa metodisti piiskopid ning Briti ja Iiri metodistide liidrid, Itaalia ja Portugali metodisti kiriku kõrged esindajad ja paljud teised, kokku umbes viiskümmend inimest. Osales ka Ühinenud Metodisti Kiriku ülemaailmse misjonikomitee (*General Board of Global Ministries*) peasekretär Thomas Kemper. Eesti Kirikute Nõukogu poolt tervitas külalisi asepresident piiskop Philippe Jourdan.

Euraasia piiskop Hans Växby, Eesti Kirikute Nõukogu asepresident Philippe Jourdan, Põhjamaade ja Baltikumi piiskop Christian Alsted, Briti metodiste esindanud Christine Elliott, Eesti Metodisti Kiriku superintendent Taavi Hollman, Iiri metodiste esindanud Donald Ker, Kesk- ja Lõuna-Euroopa piiskop Patrick Streiff ning Saksamaa piiskop Rosemarie Wenner.

Eesti võttis külalised vastu tervitusõhtuga Tallinna metodisti kirikus, kus peale piiskop Christian Alstedi tervitust tutvustas superintendent Taavi Hollman külalistele Eesti metodismi ajalugu ja tänapäevaseid arenguid. Ehedat eesti muusikat pakkusid Credo-Allika kammerkoor ning rahvamuusikat viljelev ansambel Tuli Taevast.

Seekordse istungi keskseks teemaks oli misjon. Lisaks mitmetele väga eripalgelistele ettekannetele eri maadest tutvustas Mark Nelson külalistele misjonitööd, mida eestlased teevad soome-ugri rahvaste seas, ning Üllas Tankler käsitles küsimusi seoses metodistliku traditsiooni ja identiteediga misjoni kontekstis.

Pühapäeval, 11. septembril osalesid külalised mitmetel jumalateenistustel. Enamik neist jäi Tallinna, kus eestikeelsel jumalateenistusel jutlustas Portugali piiskop Sifredo Teixeira

Fotod: ÜLLAS TANKLER

Mark Nelson tutvustamas Euroopast tulnud külalistele misjonitööd, mida eestlased teevad soome-ugri rahvaste seas.

Tervitusõhtul pakkus ehedat eesti muusikat lisaks Credo-Allika kammerkoorile rahvamuusikaansambel Tuli Taevast.

ja venekeelsel jumalateenistusel Euraasia piiskop Hans Växby. Lisaks viisid kolm autot väiksemad külaliste rühmad teistesse linnadesse: Haapsallu, kus jutlustas meie oma, Põhjamaade ja Baltikumi piiskop Christian Alsted, Pärnusse, kus jutlustas Kesk- ja Lõuna-Euroopa piiskop Patrick Streiff, ning Rakverre, kus jutluse pidas Saksamaa piiskop Rosemarie Wenner. Paljudele metodistide liidritele oli see esimene kord Eestit külastada. Tagasiside andis märku, et neile jäi meie maast ja vastuvõtust väga hea mulje.

ÜLLAS TANKLER

Kirikuvalitsuse uue tööhooaja algus

Kirikuvalitsuse sügishooaja esimesele istungile 21. septembril kogunes kirikuvalitsuse kaks järjestikust koosseisu, tehti kokkuvõtteid senisest ja seati uusi sihte.

Koosolekul osalesid Taavi Hollman, Kärt Jänes-Kapp, Kaupo Kant, Tõnu Kuusemaa, Rein Laaneser, Artur Põld, Meeli Tankler, Robert Tšerenkov ning esimeses pooles ka Toomas Pajusoo ja Olav Pärnamets. Töökohutuste tõttu ei saanud seekord Saaremaalt Tallinna sõita teine juunikuus kirikuvalitsusse valitud uus liige – Marjana Luist. Koosolek algas tänuosadusega, kus superintendent jagas vaimulikke mõtteid (Js 42:1–8 ja 5 Ms 5:33), palvetati ning tänati Olav Pärnametsa, kelle tööstaaž kirikuvalitsuses jõudis 40 aastani, Toomas Pajusood, kes on kirikuvalitsuses töötanud 30 aastat, ning õnnitleti hiljutise sünnipäeva puhul Tõnu Kuusemaad. Järgnes tervituskohv ning kohvikõrvane uutele ja vanadele kirikuvalitsuse liikmetele.

Koosoleku töisem pool algas valimistega. EMK kirikuvalitsuse esimeheks valiti Taavi Hollman, aseesimeheks Robert Tšerenkov, sekretärina (koosolekute protokollijana) jätkab Meeli Tankler. Töökorralduse osas otsustati oktoobrikuu koosolekul täiendavalt, et kirikuvalitsuse dokumendihaldusega hakkab tegelema Rein Laaneser, kellele seni vastava valdkonna eest vastutanud Toomas Pajusoo annab dokumentatsiooni üle 1. detsembriks 2011. Novembrikuu koosolekul tutvustas Rein Laaneser juba kirikuvalitsusele ka kiriku dokumendihalduse arendamise võimalusi.

KT

Fotod: Koduteel

21. septembri kirikuvalitsuses tänati Olav Pärnametsa 40 aasta jooksul tehtud töö eest.

Samal koosolekul öeldi 30 aasta jooksul kirikuvalitsuses tehtud töö eest tänusõnu Toomas Pajusoole.

Külaskäigul toomkoolis

EMK Kirikuvalitsus külastas Apteegi tänava majas 1. septembril tööd alustanud toomkooli.

Kirikuvalitsuse liikmed tutvusid Apteegi tänava majas toimunud muutustega ja jätkuva remondiga 21. septembril. Ühtlasi meenutati ühiselt ruumide kasutust ajal, kui hoones tegutsesid veel EMK kirikukeskus ja seminar. Korraks kiigati sisse ka poiste klassi tundi, 1. klassi tüdrukud olid parasjagu väljas kehalise kasvatuse tunnis. Kokkuvõttes oli kirikuvalitsuse liikmeil hea meel tõdeda, et EMK Apteegi tänava maja on toomkooli näol leidnud endale väga väärika ja südantsoojendava rakenduse.

KT

Olav Pärnamets jagab Artur Põllule selgitusi oma kunagise kabineti aknast avaneva vaate kohta.

Kirikuvalitsuse liikmed toomkooli tunnis.

Apteegi tänavalt lahkudes kogunes kirikuvalitsus ka ühispildile.

Kolmkümmend aastat koguduse teenistuses

29. septembril kogunes Tallinna metodisti kiriku noorteruumis grupp kristlikke sõpru, et tähistada vend Tõnu Lepisto kolmekümne aasta juubelit kassapidajalaekuri ametis.

Tõnu ise ütleb enda kohta nii: “Arvasin, et proovin mõned kuud kassapidajana, kas pean vastu. Pidasin, koguni kolmkümmend aastat.” Sellesse aega on jäänud palju ilusat. Nii nagu Saalomon ütleb Koguja 3:1: “Igale asjale on määratud aeg, aeg on igal tegevusel taeva all.” Tõnu Lepisto tänas koguduse pastoreid, juhatust, raamatupidajaid ja kõiki teisi, kellega on olnud väga hea seda tööd teha ning rõõme ja muresid jagada.

Küsimusele, kas ta on pidanud palju endast andma, vastas Tõnu, et on saanud palju rohkem, kui on ise välja jaganud. Seda on hea kuulda.

Tõnu Lepisto tööd laekuri ametis jätkab Tallinna koguduses Mariann Münter.

Tõnu Lepisto on sündinud 31. märtsil 1939 kristlikus kodus Tallinnas. Sõja puhkedes läks perekond Saaremaale ema vanemate koju, kuhu jäädi elama, isa mobiliseeriti sõtta. Tõnu on õppinud tolleaegses Kingissepa nim Keskkoolis. Kristlaseks sai Tõnu baptisti koguduses ja 1957. aasta kevadel ühines Kuressaare metodisti kogudusega. Aastail 1963–1969 aitas ta kaasa Kõrkvere koguduses, 1969. aastal ühines Tõnu Tallinna kogudusega, kus on olnud aastaid juhatuse liige.

Tõnu abiellus 18. mail 1968 Tallinnas Heidi Milleriga, kes oli saanud

päästetud 10-aastaselt ja tegutses aktiivselt kiriku töös.

Soovime armsale vennale koos abikaasa Heidiga palju jõudu, head ja tugevat tervist ja palju Taevaisa õnnistust.

JOHANNA NIIDU

Fotod: UNO LOORIS

Tallinna koguduse rahvas Tõnu Lepisto teenimise kolmekümnendat verstaposti tähistamas.

Loodi majandus- ja arengukavakomisjon

EMK arenguplaanidest tulenevalt kinnitas kirikuvalitsus superintendendi ettepanekul 21. septembril majanduselu komisjoni ja 21. oktoobril arengukava komisjoni koosseisu. Mõlema komisjoni eesmärgiks on aidata kaasa meie kiriku rakenduskavas püstitatud eesmärkide saavutamisele.

Majanduskomisjon kinnitati koosseisus Robert Tšerenkov, Tõnu Kuusemaa, Allan Ventsel, Maiu Mäevere, Taavi Hollman ja tulevane EMK finantsjuht. Majanduselu komisjon kogunes oma esimesele kokkusaamisele reedel, 21. oktoobril, mil komisjoni esimeheks kinnitati Robert Tšerenkov ja aseesimeheks Allan Ventsel. Samal kokkusaamisel otsustas komisjon kuulutada välja ka konkurssi EMK haldus- ja finantsjuhi ametikoha täitmiseks (vt ka lk 23).

21. oktoobril kinnitas kirikuvalitsus arengukava komisjoni koosseisus Taavi Hollman, Kärt Jänes-Kapp, Meeli Tankler, Artur Põld, Rein Laaneser, Marjana Luist ja Kaupo Kant ning otsustas alustada läbirääkimisi Üllas Tankleri ja Jana Tammega nende kaasamiseks vastavasse töösse. Novembris peetud esimesel koosolekul valiti komisjoni esinaiseks Marjana Luist, kelle rolliks jääb koordineerida tegevust, mida rakenduskava raames on juba alustanud mitmed töögrupid, nagu pastori toimetuleku töögrupp, haridustoimkond, noortetoimkond, ordinatsioonikomisjon jt.

KT

Lastetöötoimkond sai uue juhi

Viimastel aastatel EMK lastetöö toimkonda juhtinud Ele Paju andis detsembrist teatepulga üle Egle Hollmanile.

Ele Paju astus toimkonna juhi kohalt tagasi tulenevalt soovist pühenduda õpingutele Tallinna ülikoolis. Kirikuvalitsus toetas 21. oktoobril Egle Hollmani kandidatuuri EMK lasteöö juhina.

KT

Nobeli rahupreemia metodistile

Libeeria president Ellen Johnson-Sirleaf.

Üks kolmest tänavuse aasta Nobeli rahupreemia laureaadist – Ellen Johnson-Sirleaf – on metodist.

Norra Nobeli Komitee otsustas jagada 2011. aasta Nobeli rahupreemia kolmeks võrdseks osaks ja pärjata sellega kolm inimest: Ellen Johnson Sirleaf, Leymah Gbowee ja Tawakkul Karman said Nobeli rahupreemia oma vägivallatu võitluse eest naiste turvalisuse ning õiguse eest osaleda rahu ülesehitamises. Nobeli komitee väitis otsust põhjendades, et maailmas ei ole võimalik saavutada demokraatiat ning kestvat rahu, kuni naistel pole ühiskonna arengu mõjutamisel samu võimalusi kui meestel.

Üks preemiaga pärjatuid, Libeeria president Ellen Johnson-Sirleaf, on Aafrika esimene demokraatlikult valitud naispresident ja ühtlasi Libeeria Metodisti Kiriku (ÜMK Libeerias) aktiivne liige. Alates oma valimisest presidendiametisse 2006. aastal on ta panustanud rahu kindlustamisesse Libeerias, majanduslikku ja sotsiaalsesse arengusse ning naiste rolli tugevdamisesse riigis.

KT

Ta on peajagu pikem kui kõik muu rahvas

Foto: ÜLLAS TANKLER

Piiskop Christian Alsted 2009. aastal Pärnus EMK aastakonverentsil.

ÜMK Põhja-Euroopa ja Baltikumi piirkonna piiskop Christian Alsted tähistas 18. novembril viiekümnendat sünnipäeva.

Piiskopi juubeli eel välja saadetud pressiteates kirjutab Jørgen Thaarup, et kui Christian Alsted 2009. aastal Strandbys peetud keskkonverentsil piiskopiks valiti, siis leidus neid, kes teda ei teadnud ega tundnud. Kohalikus poekeses olevat kaks kalameest omavahel asja arutanud ja üks neist olevat kommenteerinud: "See on lihtne, ta on neist kõigist kõige pikem!" (vt 1Sm 9:2 ja 10:23)

Christian Alsted on pikk mees, see on näha igaühele, aga "pikk" on ka tema visioon ja haare ÜMK Põhjamaade ja Baltikumi piirkonna piiskopina kirikut juhtides, jätkab Jørgen Thaarup. Evangelism moodsas ühiskonnas, jüngerlus kohalikus koguduses ja apostellik koguduserajamine on vaid mõned suunad, mida piiskop Christian Alsted oma tegevuses rõhutab.

Christian Alsted on üles kasvanud Taanis Horsensis, kus ta lülitus ka metodisti kiriku töösse. Pärast Horsensi gümnaasiumi lõpetamist tegutses ta aasta vabatahtlikuna Svendborgi metodisti koguduses ja asus seejärel õppima Rootsi Överasi metodisti seminari. Tema esimene teenimispaik aastatel 1984–1989 oli Esbjerg. Sealt suundus ta Kopenhaageni

Jeruusalemma kirikusse, kus töö hakkas tema juhtimisel hoogsalt edenema. Muu hulgas asutas kogudus tema juhtimisel ka kaks uut kogudust – Kopenhaageni rahvusvahelise ja Solrodi koguduse. 1999. aastal asus Christian Alsted end akadeemiliselt täiendama Asbury teoloogilises seminaris. Ta on juhtinud kaheksa aastat oma aastakonverentsi noortetööd, olnud oma piirkonna superintendent, juhtinud Taani aastakonverentsi uue lauluraamatu kokkupanekut, olnud 1996. aastal ÜMK peakonverentsi delegaat ning ülemaailmse jüngerlusekomitee (*General Board of Discipleship*) liige.

Christianil ja tema abikaasal Elisabethil on kolm täiskasvanud last – Sara, Mathias ja Caroline.

EMK ja EMK Teoloogilise Seminari poolt käis piiskoppi tema juubelisünnipäeval 18. novembril Taanis õnnitlemas superintendent Taavi Hollman, kes kinkis juubilarile kümnest roosist koosneva suure lillekimbu ja väärika sulepea-pastaka komplekti. Jeruusalemma kiriku osadussaalis toimunud vastuvõtul oli külalisi lisaks Eestile ja Taanile ka Rootsist, Norrast ja Soomest, samuti oikumeenilisi külalisi teistest uskkondadest.

KT

Tallinna kogudus õnnitleb

Ester Paja – 3. oktoober 80
Maret Puu – 4. november 90
Hille Veertee – 19. november 65
Urmas Raude – 22. november 50
Aino Henno – 25. november 90
Astrid Rannamäe – 5. detsember 70
Ruth Brand – 6. detsember 50
Aili Rüütel – 14. detsember 65
Lemmi Ventsel – 20. detsember 80
Sofia Erm – 25. detsember 85
Ülle Luur – 26. detsember 55
Merle Hollman – 28. detsember 40
Ene Mänd – 31. detsember 65

Kirikuvalitsus õnnitleb!

Mark Philip Nelson – 2. oktoober 40
Viktor Batov – 26. november 65
Aleksandr Fjodorov – 14. november 40

Sakussaare kogudus sai kümneseks

Oktoobrikuu lõpus tähistas kümnendat aastapäeva meie Sakussaare kogudus.

Tänujumalateenistuse sel puhul pidas kogudus 6. novembril, kui Sakussaarde kogunes külalisi nii lähedalt kui kaugelt. Teenistusel jutlustas superintendent Taavi Hollman ning muusikaga teenisid Ülemiste vabakoguduse noored. Juubeli puhul meenutas pastor Hans Lahi Sakussaare koguduse kujunemist ja rajamist ka Vihula valla lehes.

KT

Tallinna kogudus rõõmustab uute liikmete üle

Tallinna koguduse eestikeelne osa täienes kirikuaastal 2010/2011 AD 15 uue liikmega.

Kogudusega liitusid aasta jooksul Raimond Gornischeff, Monika Häng, Mari-Liis Järvekülg, Meelis Järvekülg, Art Kuum, Elo Kuum, Veronika Mäemets, Johanna Theresa Mägila, Eevi Ploomipuu, Heino Ploomipuu, Mihkel Rehepapp, Aimi Vaiknurme, Mart Hendrik Vaiknurme, Karl Martin Ventsel, Maria Kristiina Ventsel.

Tere tulemast metodistide osadusse!

ANNELI KLAUSSON

Tartu metodistid ETV ekraanil

Esimese advendi jumalateenistuse kandis Eesti Televisiooni esimene programm üle EMK Tartu Püha Luuka kogudusest.

Pühapäeva, 27. novembri jumalateenistuse lindistust näidati ETV-s algusega kell 17.20. Teenis Tartu Püha Luuka koguduse pastor Priit Tamm, kaasa teenis Jaak Ristioja, organist oli Tanel Tamm. Videosalvestuse režissöör oli Toivo Kõster ja produtsent Ene Kõster.

KT

Kohviku pidamise kunst

Maikuust alates on Tallinna koguduse töötegijail olnud võimalus valmistada ette pühapäevane kirikukohv ja -kohvikõrvane ning koguda oma tööharu jaoks annetusi. Lisaks orelifondile on ses ettevõtmises kaasa löönud misjonitöö, lastetöö ja noortetöö tegijad. 4. detsembril oli kord ajakirja Koduteel käes.

Tegelikult polnud 4. detsember see päris esimene kord, kus Koduteele heaks annetusi koguti, aga varasemalt olime seda ikka teinud koos orelifondi vabatahtlikega ja seevõrra jaganud ka vastutuse koormat. Ent 4. detsembril korraldasid orelifondi abilised heategevat advendimüüki ja kohvik jäeti kogu täiega ajakirjale, andmata eriti võimalustki vastu vaielda.

Päeva lõpuks sai EMK ajakirja heaks tehtud annetusi kokku 197 eurot ja 62 senti ning lisandus 13 tellijat.

Kõrvaltvaatajale võib tunduda lihtne, aga proovige järele teha! Toimetaja jaoks algas kogu ettevalmistus sellest, et pidasin nädala alguses nõu orelifondi "igiliikuri" Helviga ja küsisin, mida ja kui palju. Sain kuulda, et arvestada tuleks sadakonna inimesega. Aga see tähendab ju ka sadat papptaldrikut, kohvitassi, morsitopsi, teelusikat, sõltuvalt pakutavast kohvikõrvasest ka sadat plastkahvlit ja -nuga (või siis pärast vastava arvu toidunõude pesemist!). "See on ju nagu pulmalaud! Ja suure pulma laud!" käis mõte läbi pea.

Egas midagi. Palusin abikaasa Andrese appi ja käisime kõigepealt hulgimüügilaos papp- ja plastnõusid ostmas (siinkohal tänu heale sõbrale Jukule, kes mulle selle soodsa võimaluse andis). Aga vaja oli ju nii morsiainest, teed, kohvi, suhkrut kui ka koort, ja selle kõrvale nii soolast kui magusat. Kokku oli vaja leppida, kes seda kõike küpsetab ja valmistab, kes pühapäeva hommikul kohvi keedab, kes leti taga seisab. Unustada ei tohtinud ka vahetusraha. Otsisin ise abilisi, aga ega Helvigi mind tegelikult päris üksi jätnud ja korraldas sujuva kergusega kõige muu kõrvalt ikkagi ka mõnegi kohvikuasja. Nii ongi mul põhjust tänada neid, kes 4. detsembril panustasid ajakirja heaks korraldatud kirikukohvikusse nii aega kui

Fotod: Koduteel

ka kõige otsesemas mõttes raha, mille eest ostetud kraamist valmisid nii võileivad kui küpsetised. Tänu Inna Väljale, kes kohvi tõi, ja Eliko Loorisele, kes kohvi keetis (ja kõige muuga, sh prügikoti väljaviimisega abiks oli); Virve Soodele, kes lõhet soolas; Velli Hollmanile, kes keetis munad ja tegi ise valmis nii vürtsikilu kui kiluleivad; Liidia Ehandile, kes peterselliga aitas; Jorma Wilpponenile, kelle Soomest toodud leivadsaiad taas kord abiks olid; Anneli Klaussonile, kes piparkoogi-moosikooki küpsetas; Urve Pärnametsale, kes kohupiimakooki tegi; Niina Reialile, kes tänu Andrei Roosilla finantsabile öö jooksul sefiiritordi valmis meisterdas, mu abikaasa Andresele, kes varahommikul Õismäel sellel järel käis, ja Anneli Tombakule, kes seda professionaali vilumusega serveeris; Helvi Kruusmannile, kes morsimaterjaliga abistas; Vilja Ventselile, kes makramunavõileibu tegi ja leti taga asju kindla käega ohjas; Ave Niidule, kes õunakooki küpsetas, arvutamise vaeva kandis ja nõudki puhtaks pesi; Õie Puidetile, kes lõpuks mündid kokku luges; ja siis veel ühele minu jaoks tundmatuks jäänud koogitoojale. Mu enese laupäeva õhtupoolik oli möödunud võileiva- ja piparkoogitorti tehes, aga uueks nädalaks jäi toimetaja kohuseks veel üksnes annetus panka viia, et raamatupidaja Maiu Mäevere saaks selle oma tabelitesse kanda. Hea lugeja võib nüüd ise kokku rehkendada, kui palju inimesi ühe keskmise pühapäevahommikuse kirikukohvi teostumisse panustama peab! Ja loomulikult tänu igaühele, kes kodukiluleiva ja kodukäijatordi ja kodujuustutordi jms eest oli lahkelt nõus annetama. Südamele jäi kripeldama pisiasi, et ajapuudusel ei suutnud toimetaja olla järjekindel kogu pakutava kodu-nimeliseks nimetamisel. Eks siis järgmisel korral!

Meeleolukaks lõpetuseks tsiteerin oma lemmiku Koguja sõnu (8:15): “Seepärast ma ülistan rõõmu, sest inimesel ei ole muud paremat päikese all kui süüa ja juua ning rõõmus olla; see saatku teda ta vaevas tema elupäevil, mis Jumal temale annab päikese all!”

KÄRT JÄNES-KAPP

Euroopa metodistide festival 2012

8.–12. augustil 2012 peetakse Poolas Krakówis järjekorras juba kolmandat Euroopa metodisti festivali.

Korraldamaks Eesti metodistide osavõttu järgmise suve festivalist otsustas kirikuvalitsus 21. oktoobril taotleda transporditoetust Euroopa Metodisti Nõukogult. Festivalist saab lähemalt lugeda veebiküljelt www.methodistfestival.eu.

KT

Metokad on muhedad!

Noortetoimkond on peaaegu igal aastal korraldanud oma noortejuhtidele koolitust, et üheskoos õppida, kuidas veel paremini noorteni jõuda ja oma tööd tõhusamalt teha. Tänavu ühendasime noortejuhtide koolituse Global Leadership Summit’i (GLS) nimelise juhtimisalase koolitusega 11.–13. novembril.

Nädalavahetuse kahel esimesel päeval kogusime tarkust ja innustust GLS-ilt, kus ettekandeid esitasid väga laia elukutsete- ja kogemustespektriga kõnelejad: pastorist-kirjanikust-koolitajast kuni emateresaliku loomuga lasteorganisatsiooni loojani. Lisaks sügavasisulistele ja sütitavatele ettekannetele pakkus GLS võimaluse ka taaskohtumisteks teiste kirikute töötegijatega. Igal GLS-koolituse õhtul ning pühapäevasel pealelõunal saime kokku metodisti noortejuhtidega üle Eesti: Kristiina Luik Aserist, Nadežda Uustal Pärnust, Merlin Raev, Riine Tiirik ja Marjana Luist Reekülast, Hannes Tasso Viitkalt, Lea Palo, Tormi Hääl, Merlin Metsla ja Livia Telles Võrust, Lemme Aulis, Joel Aulis, Joel-Matthias Looris, Kristjan Lilleoja, Mirjam Lend, Riin Pärnamets ja Johanna-Maarja Looris Tallinnast. Ühistel koosviibimistel olime osaduses, mängisime põnevaid mänge, jagasime muresid ja rõõme igaühe koguduse noortetööst ning elasime kaasa Iirimaa-Eesti jalgpallimängule. Ühiselt veedetud aeg oli innustav ja julgustav. Püüdsime leida lahendusi, kuidas tugevamad noortetöö grupid saaksid nõrgemaid toetada, unistasime paremast homsest ja andsime endid ja Eesti Metodisti Kiriku noortetöö palves Jumala hoolde.

Pühapäevasel isadepäeva jumalateenistusel teenisime üheskoos Tallinna metodisti kirikus.

Tagasi koosoldud ajale mõeldes läheb süda soojaks ja rõõmsaks – metokad on muhedad!

MARJANA LUIST

Õppides olema tänulik!

5. novembril pidas EMK Naiste Ühendus korralist suurkogu, mille läbivaks teemaks oli “Tasakaal”.

Naiste suurkogu tõi novembri algul Tallinna ligi kolmkümmend inimest.

Suurkogu algas Tallinna kiriku palvekabelis kell 11 piduliku teenistusega, mille avas tervitusega esinaine Pille Mägila. Muusikaga rõõmustasid kohaletulnuid Lea Kangur (laul), Peeter Rahuvarm (klaver) ja Jaan Kont (saksofon). Ühiselt sai loetud pühakirja, jutluse pidas Meeli Tankler. Jumalateenistus lõppes armulauaga, mida jagasid Tallinna koguduse vanempastor Olav Pärnamets ja Matti Hollman.

Pärast väikest pausi jätkasid naised grupitööga jutluse tekstide (Fl 3:12–14 ja Fl 4:11–13) põhjal. Algul sai oldud üksi oma mõtetega, seejärel tuli leida sõber, kellega olla nii kuulaja kui jagaja rollis. Lõpuks ühineti veel ühe paariga, arutati jutluse aluseks olnud kirjakohti ja toodi välja gruppide kokkuvõtted. Mõned neist: harjuta ennast usaldama Jumalat; valva oma rahulolematust, et see ei läheks üle nurinaks; õpi olema rahul ja tänulik.

Lõunasöögilaud oli rikkalik ja pidulikult kaunistatud, mille eest täname Anneli Tombakut. Seejärel saime kuulda naistetööst kogudustes, kirjaliku julgustussoovi saatis Tea Land Viitkalt.

Pille Mägila andis lühikese ülevaate 2009.–2011. aastal tehtud töödest. Kolmeaastasesse perioodi on mahtunud 21 üritust, kus naised on võinud kokku tulla nii väiksemal kui ka suuremal hulgal üle Eesti. 2011. aastal on rahvusvahelisel tasandil Eesti metodistide naistetööd esindanud Sirly Lahi 27.-29. mail Norra Metodisti Kiriku naistekonverentsil Drammenis, Pille Mägila 28. maist 1. juunini Saksamaal Tharandtis oikumeenilisel seminaril “Naabrid ümber Balti mere”, kus koos olid naised kirikutest nii Läänest kui Idast eesmärgiga luua kontakte ja õppida tundma oma naabreid. 10.–15. augustini osales Pille Mägila Lõuna-Aafrikas Johannesburgis Metodisti ja Ühendatud Kirikute Naiste Maailmaföderatsiooni 12. assambleel, mille teemaks oli “Bambelela, Kristus on meie lootus” ja kuhu oli kohale tulnud üle 500 naise. Pille Mägila tegutses assambleel häältelugemise komisjonis. Euroopa kontinentaalpiirkond, kuhu ka Eesti kuulub, sai presidendiks pastori Bulgaariast ja asepresidendiks Rootsi Naiste Ühenduse esinaise.

Ka EMK Naiste Ühenduse suurkogu lõppes valimistega. Esinaiseks valiti järgmiseks kolmeks aastaks tagasi Pille Mägila, juhatusse valiti kaks uut liiget. Soojade tänusõnade ja kalllistustega tänati kogu juhatust tubli töö eest, eriline tänu kuulus pikka aega juhatuses töötanud Valentina Põllule ja Imbi Hermile. Uus eestseisus jätkab tööd koosseisus Pille Mägila, Lii Lilleoja, Irina Semjonova, Vööbe Uus ning uute liikmetena Piret Kirejev Pärnust ja Triin Tarendi Jõhvi Petlemma kogudusest.

Suurkogul osales ligi 30 inimest, esindatud olid Pärnu, Tallinn (nii eesti kui vene osa), Rakvere, Jõhvi (nii eesti kui vene kogudus), Aseri.

Soovime eelseisvateks aastateks Jumala juhtimist, rikkalikult õnnistusi naiste tegemistele-toimetamistele ning rõõmu jumalariigi töös.

PILLE MÄGILA
Naiste Ühenduse esinaine

Laua kattis Anneli Tombak.

Fotod: PIRET KIREJEV

Lugemine.

Muusikud.

EMK Naiste Ühenduse juhatus.

Olgu temast palju rõõmu

Hugo Lepnurme mälestusorel jõudis koju

Kui mina 26. septembri sombuses varahommikus mõned minutid pärast kaheksat Tallinna metodisti kiriku juurde jõudsin, oli suur rekka end juba Narva maantee äärse sissepääsu ette kõnniteele manööverdanud ning orelidetailide mahalaadimine alanud. Hugo Lepnurme mälestusorel oli koju jõudnud.

Urve Aulise meisterdatud orelikell kuulutab lõpuks suurt rõõmu!

Fotod: UNO LOORIS, TAAVI HOLLMAN, MATI SOODE, TOOMAS PAJUSOO, Koduteel

20. sajandi lõpp: kõhklused

Mälestusi oreli sünniloost **JOHANNA NIIDULT**: "Orelifond sai alguse 1999. aastal, kui laekusid esimesed annetused. Olulise tõuke selleks andis professor Hugo Lepnurmele omistatud elutöö preemia. Selle väärtusliku seemne panid mulda tema tütred Urve Aulis ja Virve Soode. Pinnas oli soodne ning seeme hakkas vaikselt idanema ja kasvama.

Orelifondi esialgne koosseis kogunes Virve ja Mati Soode kodus, kus üksmeelselt oldi haaratud mõttest, et metodisti kirikus peaks olema orel. Kohal olid ka Ene Salumäe ja mitmed teised selle eriala inimesed. Kohvilauas juttu puhudes ja mõtteid veeretades jõuti üksmeelsele otsusele, et asi tuleb teoks teha.

Aeg veeres. Pikkamisi sugenes tunne, et oleme omadega tupikteel. Kuskilt ei paistnud valguskiirt, raha ka mitte. Oli selline tunne, et see asi jääb küll pooleli.

Ühel ööl, kui uni põgenes silmist, lasti mul kuulda vaimus selle oreli imeilusat ja võimsat kõla. See oli nii ilus ja võimas, et "sipelgad jooksid mööda selga".

Kui orelisõbrad järgmine kord kogunesid ja Urve Aulis murega ütles, et paistab, nagu jääks asi katki, sest raha lihtsalt ei ole ega tule, ütlesin, et tuleb. Tuligi. Rääkisin siis, et usukinnituseks lasti mul tulevase pilli võimsat ja imelist kõla kuulda.

Üksnes Suur Jumal ise teab, kui palju vaeva, muret ja uneta öid on kõige sellega olnud, aga pill hüüab, pill mängib kalli Virve Soode sõrmede all.

Virve küsimusele, et "noh, kas sipelgad jooksevad?" Vastasin: "Jooksevad, jooksevad, tõesti jooksevad."

Ime on see küll, suur ime. Tõsi, osa orelist on veel maksta, seepärast on iga sent ja euro teretulnud.

Ususõbrad on olnud kui sipelgate vägi, kes on siblinud ja töötanud selle nimel, et oleks orel. On olnud suurannetajaid ja väikeannetajaid, kes on kümne euro ja krooni kaupa pannud oma piskut kokku. Tänu Jumalale selle eest. Olgu õnnistus igaühega, kes on jaganud ja andnud.

Orelit täis rekka 26. septembril Tallinna metodisti kiriku ees.

Jääb küll öelda koos kuningas Joosafatiga (2Aj 20:20?22): "Kuulge mind, Juuda ja Jeruusalemma elanikud! Uskuge Tema prohveteid, siis teil õnnestub!" Ja ta pidas rahvaga nõu, seadis Issandale lauljad ja kiitjad, kes pühas ehtes pidid minema relvastatute ees ja ütlema: "Tänage Issandat, sest Tema heldus kestab igavesti!" Sel ajal, kui nad hakkasid hõiskama ja kiitma, pani Issand varitsejad Ammoni, Moabi ja Seiri mägestiku poegadele, kes olid tulnud Juuda vastu, ja nad löödi maha."

September 2011: ootused ja lootused

Ootus oli kruvinud end kogu sügise. Üksnes asjaosalised ise teavad, kes, kui palju ja mis asju täpselt korraldasid. Kes käis oreliehitajatel lennujaamas vastas ja kes nad õigel ajal taas lennukile saatis, kes neile öömaja korraldas ja kes kehakinnituse eest hoolt kandis, kes kiriku ukse nende ees varavalges avas ja kes selle õhtupimeduses sulges, kes hoolitses selle eest, et majas valitseks meistrile vajalik vaikus, aga et ka koguduse elu päriselt ei seiskuks, kes mõtles läbi oreli pühitsemise talituse ja pani paika jumalateenistuse, kes valis välja esimesel kontserdil esitatavad palad ja leppis kokku esitajad, kes koostas ja teostas näituse, kavalehed, orelifondi bukleti, kes kirjutas ja saatis laiali kutsed ning valmistas ette tänukirjad, kes tellis kringlid ja kes kattis laua õhtuseks ametlikuks vastuvõtuks, kes lihvis oma sõnavõtu teksti, kes kandis hoolt selle eest, et toimuvast talletuks visuaalne jälg, millest unistuste täitumise korral õnnestuks ehk

Oreliehituse olulised hetked jäädvustati ajaloo tarbeks ka liikuva pildina. Ehk valmib neist materjalidest kunagi ka film.

isegi film kokku panna, kes saatis laiali pressiteated, kes pidas ühendust Belgia saatkonnaga, kes kandis hoolt, et vajalikud arved makstud saaksid, kes oreliehitajatele pühapäevasel jumalateenistusel jutlust tõlkis, kes nende tööriistakasti lõpuks taas Belgiasse teele pani jne. Palvetest, mis kogu selle sigina-sagina taustal ja ettevõtmise õnnestumise nimel taeva poole õhatud, on ülevaade üksnes Taevaisal endal!

Toimetaja e-postkastis on aga tallel Hugo Lepnurme nimelise Orelifondi nõukogu liikme, Tallinna Toomkoguduse organisti ja Hugo Lepnurme õpilase **ENE SALUMÄE** kiri orelisõpradele 19. septembrist, mis asjaosaliste toonast meeleolu hästi iseloomustab ja millest seetõttu tema lahkel loal siinkohal mõned katkendid pakun: "Minu siiras imetlus ja kummardus teile kõigile, et üks väga ammu kantud unistus ja palvesoov on jõudmas käegakatsutava tulemuseni! Te olete olnud väga sihikindlad ja erakordselt tugeva usuga!

Sellele inimlikule visadusele lisaks nõustume küllap kõik, et tegemist on ennekõike Jumala järjekordse imega!

Mul on olnud rõõm olla selle ime sündimise juures, algushetkedel füüsiliselt lähedal olevamana, hiljem olude sunnil rohkem distantsilt vaimselt palveis kaasa elades ja muul viisil aidata püüdes. Teie entusiasmi ja orelisõprade siirast usku kõik need aastad kord lähemalt, kord kaugemalt nähes ei ole ma hetkekski kahelnud, et varem või hiljem see vileorel sinna kirikusse tuleb! Ja pean tunnistama, et kõiges usus ja lootuses teostus see ime minu jaoks siiski pigem varem, kui julgesin oodata.

Orelifondi tegevus on olnud väga professionaalne ja asjakohane – targad inimesed head asja ajamas – see peab viima unistuste täitumiseni! Veel kord: imetlen teid ja rõõmustan koos teiega!

Aga nagu tean omadestki kogemustest, on oreli esimesed hingetõmbed nagu inimlapselgi siia ilma sündimisel väga tähelepanuväärsed ja nendest sõltub kogu edasine käekäik. [...]

Eks uusi oreleid on Eestis ju ikka aeg-ajalt valminud. Mõni isegi Nõukogude ajal ja mõni juba taasiseseisvunud Eesti ajal ka. Alles möödunud aastal valmis Pärnu Eliisabeti kirikus suur Kriisade orel, mis annab tunnistust, et ka meie oma eesti oreliehitus siiski püsib veel õnneks jalgel ja kannab aastasadade traditsiooni edasi.

Ka iga oreli remont või restaureerimine Eestis on suur sündmus. See sai laiema üldsuseni ulatuva mõõtme 1995. aastal Tallinna Toomkiriku oreli restaureerimise julge sammu ettevõtmise ja õnnestumisega 1998. aastal ning on kenasti veerenud sealt Toompea mäest alla üle Eesti Valga ja Kadrinani välja. Viimati pühitseti restaureerimise läbi teinud ajalooline orel alles paar pühapäeva tagasi Hageris.

See on suurepärane, et Eestis väärtustatakse oreleid nii ajaloolisi pille remontides ja restaureerides kui ka täiesti uusi vileoreleid hankides. Ja seda majanduslikult kõikuvatest oludest hoolimata! [...]

Meister Guido Schumacheri puhul on tegemist omal alal igati professionaalse ja tunnustatud meistriga,

Suured pakid, väiksed pakid …

Göran Grahni puhul Eestis juba mitme oreli restaureerimistööde eksperdina usalduse võitnud ja üle Euroopa oma kvaliteetsete ja asjatundlike nõuannetega tuntud eksperdiga ning Hugo Lepnurme mälestusoreli puhul nende mõlema ja koguduse orelifondi koostöös sündinud meistriteosega oma ainulaadsuses, sest iga orel lihtsalt ongi ainukordne käsitsi töö, mis on täpselt välja mõõdetud ja timmitud kõige paremini kõlama just selles kohas, kuhu see püsti pannakse.

Seetõttu on ka selle uue vileoreli valmimise puhul kindlalt tegemist väga suure sündmusega Eesti orelimuusikas, Tallinna muusikaelus, rahvusvahelisel muusika-, kultuuri- ja orelimaastikul. Järjekordne uus orel Eestis on valminud ja see annab küllap julgust nendele hetkel pooleli olevatele orelihangetele nii Tartus kui Narvas kui ehk mõnes muuski paigas, et see uute orelite valmimine Eestis ikka edaspidigi jätkuks!

Tallinna orelipark saab nüüd olema täiuslikum kui kunagi varem. Mõne aasta eest valminud Tallinna Jaani kiriku uhiuus Haseborg-orel ei ole enam see kõige viimane pääsuke, vaid kõlapilti hakkab rikastama järjekordne uus tegija – Tallinna metodisti kiriku Schumacher-orel.

Ja kui siis tahta sinna loetelusse selle oreli ainukordsuse kohta lisada veel midagi tõeliselt ainukordset, siis on see tõesti fakt, et ühtki Belgia orelimeistri orelit ei ole Eestimaal teadaolevalt varem olnud. Siinsetes kirikutes olevate kuulsamate ja vähem kuulsamate valdavalt saksa ja eesti meistrite ajaloolised ning nüüdisaegsed pillid saavad nüüd juurde saksa-prantsuse toonides barokseid kõlavärve järele aimava kolleegi. Seegi on märkimist väärt fakt selle uue oreli ainukordsusest.

Niisiis on piisavalt põhjusi ja fakte, mis teevad sellest orelist tähelepanuväärse ja annavad põhjust suurelt ja kaugeleulatuvalt mõelda ja tegutseda.

Ajastus Hugo Lepnurme oreli avamiseks on ka suurepärane – täpselt Hugo Lepnurme sünniaastapäeva eelõhtul! Kui Tallinna Piiskoplikus Toomkirikus oleme professor Lepnurme kui oma koguduse kauaaegset juhatuse esimeest ja Toomkiriku orelifondi esimeest alati sel päeval meenutanud ja väga oluliseks pidanud tema aastakümnete pikkust seost selle oreli restaureerimisega, mille ta jõudis lõpuni ära näha, siis on tõesti sümboolne, et professori mälestus elab edasi ja seda väärtustatakse ka ühes täiesti uhiuues vileorelis, mille valmimisele professori tütred on nurgakivi pannud. Mis saab olla kaunim kui paigutada oma isa elutööpreemia tema elutöö jätkuvuse sümbolisse – uude orelisse! […]

Olgu temast palju rõõmu ja õnnistust nii teile, suure vaeva nägijad – head orelisõbrad ja orelifondi liikmed –, kui kõigile, kes sellel pillil mängivad, selle pilli saatel laulavad ja selle pilli kuulamisest hingekosutust saavad!"

September-oktoober: käärime käised ülesse

21. septembril kella nelja paiku pealelõunal linnulennult 1500 kilomeetri kauguselt Belgiast Eupenist teele asunud rekka oli täis hoolikalt kaitsvasse pakendisse mähitud orelidetaile. Mulle, kes ma juunis orelit oma silmaga näinud olin, reetsid ainuüksi juba mõnegi paki kontuurid, kuhu selles peituv osa valmis orelis paigutub. Oli suuremaid ja väiksemaid kandameid, mehed tas-

Orelisõber Mati Soode koos orelihitajatega 25. septembril Tallinna lennujaamas. Vasakult: orelimeister Guido Schumacher, Heinz Reul, Heiko Roehl, Manfred Croe, Stefan Schlenter.

26. september: orel kerkib silmanähtavalt.

Orelifondi juhatuse esimees Arthur Raichmann kuulab orelimeister Guido Schumacheri selgitusi.

sisid detaile lakkamatu voona küll ühe-, küll kahe-, küll mitmekaupa, mõne kasti liigutamiseks tuli appi võtta rattad.

Hetke emotsionaalsuses ei tulnud pähegi ajaloo jaoks jäädvustada, kes kõik tol sügisesel esmaspäevahommikul oreliüritusse sel hetkel nii vajalikku lihaste jõudu panustasid. Tagantjärele piltide põhjal meenutades olid kohal Rain Tombak, Meelis Järvekülg, Raimond Gornischeff, Toomas Pajusoo, Olav Pärnamets, Matti Hollman, Andres Kapp, Uno Looris, Joel-Matthias Looris, Tarmo Lilleoja, Mati Soode, Mati Mägila, Oleg Bajev. Loengu vaheajal lõi korraks käed külge Mark Nelson. Abiks oli tulnud ka parasjagu Vene tänaval asuva Peeter-Pauli koguduse orelit restaureeriv Saksa orelimeister Alexander Eckert.

Muidugi juhtis kogu mahalaadimistööd ja juhatas detailide paigutamist kirikusaali juba eelmisel õhtul lennukiga Eupenist Tallinna saabunud orelimeister Guido Schumacher koos kolleegide Heniz Reuli, Stefan Schlenteri, Heiko Roehli ja Manfred Croega.

Algul mitte nii väga suurena ja vahepeal lausa põhjatuna tundunud rekka sai tühjaks ligikaudu keskpäevaks. Ja vähemasti allakirjutanu jaoks ootamatult kiiresti oli selleks ajaks kirikusaalis kerkimas juba oreli "karkass".

Keskpäeval pakkusid "Martad" Helvi Kruusmann, Eliko Looris ja Lea Kangur kõigile kehakinnitust, mispeale talgulised olidki vabad ning orelimeistrid keskendusid oma tööle – päev päeva järel varavalgest hiliste õhtutundideni. Sama väsimatu oli Helvi, kes iga päev meestele kaks korda, hommikupoolikul kella üheteistkümne ja õhtupoolikul viie paiku kohvi ja teed pakkus.

Oreliehituse seis 26. septembri keskpäevaks.

26. septembri talgulised keskpäeval kohvilauas.

Iga orelivile oli Tallinna saatmiseks hoolsalt pakitud.

Ja pakiti sama hoolsalt ka lahti.

Orelimeister peab mahtuma pilli sisse!

Kui nädala sees võis kirikusaalis uudistada rohkelt kõikjal laiutavaid oreliehitajate tööriistu, siis järgmisel pühapäeval poleks seda osanud aimatagi.

Noorteruumis kella-viie-teel: Manfred Croe, Heiko Roehl, Stefan Schlenter, Heinz Reul ja Guido Schumacher.

Reedel, 30. septembril tähistas üks oreliehitajaist, Manfred Croe, viiekümnendat sünnipäeva, mida kohvipausi ajal suure tordi söömisega tähistati. Ühtlasi oli see juba ka lahkumispidu, sest Guido, Heinz ja Heiko sõitsid samal päeval tagasi Belgiasse. Sünnipäevalaps Manfred ja Stefan lõpetasid 1. oktoobril töö ja lahkusid Eestist pühapäeval, 2. oktoobril, jõudes enne korraks siiski ka Tallinna linna vaadata.

Nii juhtuski, et ega suur osa Tallinna koguduse inimestest oreliehituse protsessi või visuaalselt poolikut orelit oma silmaga ei näinudki, sest kui 25. septembril oli oreli koht veel täiesti tühi olnud, siis järgmisel pühapäeval, 2. oktoobril, avanes kirikulistele juba vaade väliselt tipptopp pillile, mis küll alles ootas meister Guido Schumacheri naasmist 11. oktoobril, et alustada häälestustöid.

Ka häälestusperioodil, 12. oktoobrist 21. oktoobrini, võisime kogeda orelimeistri tohutult intensiivset tööd iga päev varahommikust hilisõhtuni. Üheks päevaks saabus talle Rootsist abiks ka orelikonsultant Göran Grahn ning taas ulatas abikäe Alexander Eckert. Helvi Kruusmann aga kattis Marta rollis lauda. Kommenteerides oma askeetlikku eluviisi, ütles kleenuke orelimeister oreli pühitsemise päeval naljatamisi, et teistsugune talle ju ei sobikski, sest kui ta kaalus juurde võtaks, ei mahuks ta enam orelisse ja peaks hakkama hoopis "avaramaid" pille kavandama.

Sellessegi tööperioodi mahtus üks sünnipäevapidu – 14. oktoobril kogunesid orelisõbrad, orelimeister ja selleks päevaks Eestisse sõitnud Göran Grahn õnnitlema sünnipäevalast Virve Soodet.

30. oktoober: see on see päev

Hugo Lepnurme mälestusorel pühitseti ja "anti üle meie kõigeväelisele Jumalale kirkuseks ja koguduse teenimiseks" pühapäeval, 30. oktoobril.

Oreli pühitses Eesti Metodisti Kiriku superintendent **TAAVI HOLLMAN**, kes luges katkendi 92. psalmist ja jätkas sõnadega: "Igavene Jumal, keda põlvest põlve on teenitud muusikaanniga, võta vastu meie kiitus Sulle, mis kõlab sellel orelil, mille meie pühitseme Sinu nimel ja Sinu kirkuseks. Anna, et selle oreli muusika oleks õnnistuseks kõigile, kes siin Sind teenivad. Et nemad oleksid pühitsetud Sinule, kelle hääl on kõlanud üle kogu maa ja kelle sõnad maailma äärteni. Olgu meie muusika nõnda ühendatud Sinu püha sõnaga, et Sinu kirkus ümbritseb meid ja annab meile väe selleks teenimistööks, mille Sina meile oled andnud selles maailmas. Meie pühitseme Hugo Lepnurme mälestusoreli Kolmainujumala, Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimel. Aamen."

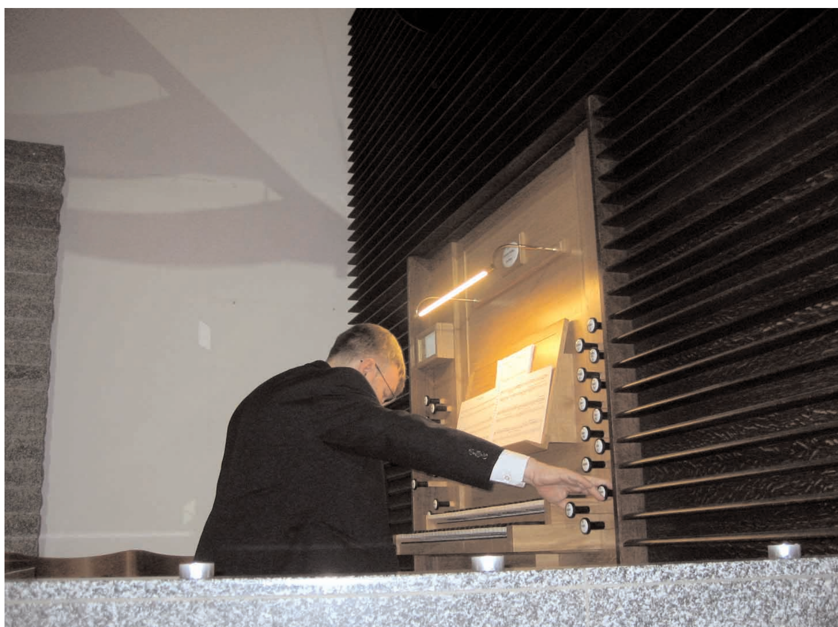
Päevale sobivaid kirjakohti Piiblist olid lugema palutud Hugo Lepnurme lapselapsed Piibe Piirma (Ps 33:1-3), Marja Peetmaa (Ps 81:1-3), Helina Aulis (Ps 150) ja Joel Aulis (Kl 3:12-17). Lastejutluse pidas Joel Aulis, kes selleski seoses meenutas vanaisa, muu hulgas tõsiasjaga, et kuigi Hugo Lepnurmest sai hiljem muusik, helilooja ja orelikunstnik, on ta oma mälestusteraamatus esimese kooliaasta kohta kirjutanud, et tal polnud sel ajal suuremat lauluhäält ja tema lauluhinne olevat olnud suisa "nõrk".

Pastor **OLAV PÄRNAMETSA** jutlus keskendus päevakohaselt orelile ja maestro Lepnurmele ning algas sõnadega: "Armsad õed ja vennad Kristuses, armsad sõbrad! Me teame, et kõik head anded tulevad Taevaselt Isalt! […] Üksteist aastat tagasi septembris võisime õnnistust paluda meie pühakojale. Täna on meil jälle suur pidupäev – oleme saanud vileoreli.

Kirik ilma orelita tundus nagu peigmees ilma pruudita. Ilma pruudita, kelle rõõmus laul võiks olla kuuldav selleski Jumala koguduse kodupaigas."

Ja edasi: "Orel on olnud läbi sajandite kristliku muusikakultuuri lahutamatu osa. Otsisin mõttes kõige esimesi viiteid oreli kui muusikariista eelkäijate kohta. Tõepoolest, need pärinevad juba veeuputuse-eelsest ajast, kui loeme Esimese Moosese raamatu 4. peatükist, mis räägib Lemeki

Göran Grahn.

pojast Juubalist, kes sai kõigi kandlelööjate ja – pange tähele! – vilepuhujate isaks. Juba tol ajal oli tekkinud soov puhuda mitut erineva heliga vilet korraga, nii et nad omavahel ka harmoneeruksid!"

Olav Pärnamets meenutas jutluses veel paljusid Piibli kirjakohti, mis pakuvad teavet muusika ja muusikariistade kohta, nagu näiteks Moosese kiidulaul Jumalale Egiptuse orjusest pääsemise puhul, kümne käsu teadaandmine Siinai mäel sarvehääle saatel, Jeeriko vallutamine jäärasarvede soofarite puhumisega, kolmesaja sarvpasuna roll Gideoni vabadusvõitluse loos, seaduselaeka toomine Jeruusalemma hõisates ja sarve puhudes. Ta rõhutas, et olulistele usulistele hetkedele Vana Testamendi loos kaasneb ikka muusika ja veel ütleb Vana Testament, et templi lauljad ja pillimehed kutsuti Leevi ehk siis preestrite suguharust.

Mida kõike õpetlikku jutlustajal oli ja ajalool oleks muusika, sealhulgas orelimuusika arengust kristliku kiriku elus pakkuda, ei mahuta selle ajakirja kaante vahele paremagi tahtmise korral. Siinkohal veel üksnes paar lõiku jutluse lõpuosast: "See seeme – Urve ja Virve annetus oma isa elutööpreemiast – on osutunud üle ootuste idanemisvõimeliseks ja inspireerinud paljusid. [...] Et meil on Hugo Lepnurme mälestusorel, seda hindab Tallinna metodisti kogudus kui privileegi, mis meile kingitud.

Tundsin maestro Lepnurme ennekõike kui pühendunud kristlast, kelle usk jäi kindlaks ka katsumustes ja kelle vennalik meelsus ulatus üle konfessioonide piiride.

Vend Hugo on nüüd seal, kus ta näeb sellist ilu ja kirkust, mida ükski silm pole näinud. Ta kuuleb muusikat, mida siin maa peal ükski kõrv pole kuulnud. Seda on Jumal valmistanud neile, kes teda armastavad. Aamen!"

Oreli pühitsemisele järgneval päeval, 31. oktoobril 2011 oleks Hugo Lepnurm saanud 97-aastaseks.

***

Teenistuse preluudiumi esitas saksofonil Miikael Mägila, oreli taga aga istus kogu teenistuse ajal orelikonsultant ja EELK Stockholmi koguduse organist Göran Grahn. Lisaks täitis muusikalist osa Credo-Allika ühendkammerkoor dirigentide Eivin Toodo ja Raili Vahermägi juhatusel keeruka ja nõudliku kavaga, millesse solistina oli kaasatud sopran Arete Teemets. Ettekandele tulid a capella "Siis vaikivad kõik mõtted" (Pärt Uusberg), "Ave Mater" (Rene Eespere), "Ave Pater" (Rene Eespere), "Laudate Dominum" (W. A. Mozart), "Otsekui hirv" (Rudolf Tobias) ja "I was glad" (Sir Charles Hubert Hastings Parry). Esimesed oreli saatel lauldud ühislaulud olid 17. sajandi Saksamaal loodud "Oh võtkem Jumalat" ja Charles Wesley "Kui kiidaks Sind".

Orel on kohe-kohe üle antud ja vastu võetud: Göran Grahn ja Guido Schumacher jälgimas aktile alla kirjutavat Ülle Kruuse-Kingot.

Pidupäevale kohaselt pakuti 30. oktoobril kõigile kirikulistele kringlit.

Pärast teenistust pakuti kiriku aatriumi poolel kõigile kirikulistele kringlit ja kohvi ning kirjutati üldise melu taustal pidulikult alla oreli üleandmise-vastuvõtmise aktile. SA Hugo Lepnurme nimelise Orelifondi ehk tellija nimel tegi seda juhatuse

liige Ülle Kruuse-Kingo, tuleb aga silmas pidada, et sihtasutus kuulub kogudusele.

Orelifondi esimehe Arthur Raichmanni käest hiljem üle kontrollitud andmetel kujunes oreli maksumuseks (koos käibemaksuga) 356 040 eurot. Kultuurkapitali toetus moodustab sellest ümmarguselt 115 000 eurot, seega ligi 40 protsenti tänaseks laekunud annetustest. Oreliehitusfirmale on välja makstud esialgne lepingujärgne summa, aga võlgu on fond veel 29 200 eurot hiljem lisandunud ühe registri ja vilede eest. Riigile on lepingu põhisummalt käibemaks makstud. Garantii osas sätestab leping, et kolm kuud tehakse vajalikke parendustöid tasuta; vigastele detailidele või defektsetele materjalidele on garantii kümme aastat.

Arthur Raichmanni sõnul on orelifondi esmane prioriteet hetkel olemasolevad kohustused korrektselt täita, aga juttu on olnud, et fond võiks jätkata oreli hooldamise ja kiriku organisti palkamise tegevusel.

Ka 30. oktoobril võis soovija kohvi ja kringli eest teha annetuse, samuti läks oreliehituse seni veel katmata kulude katteks selle päeva korjandus. Seda kõike tuli kokku ligi 2300 eurot.

Orelifondi nõukogu esimees Mart Laar orelisõber Niina Reialiga. Taustal orelinäitus.

***

Õhtul kell viis kogunes rahvas taas kirikusse – kuulama orelikontserti, kus esinesid professor Hugo Lepnurme õpilased ja Göran Grahn.

Kontsert algas Hugo Lepnurme "Avamänguga" (Overture, 1998), mille esitas Ene Salumäe. Tallinna metodisti koguduse organisti ja Hugo Lepnurme tütre Virve Soode esituses kõlas Peeter Süda "Ave Maria" ja Fr.-Cl. Théodore Dubois' "Grand choeur"; Tallinna Kaarli koguduse organisti Piret Aidulo kavasse kuulusid Roman Toi "Palve Ketsemani aias" ja Hugo Lepnurme "Toccata"; Göran Grahn esitas viis osa F. Couperini teosest "Messe pour les paroisses", Hugo Lepnurme Muusikaühingu esindaja Kristel Aer mängis Johann Sebastian Bachi "Praeludium in E BWV 566" ja koraalieelmängu BWV 678, Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia orelиõppejõud Toomas Trass kandis ette Charles-Marie Widori Adagio ja Toccata teosest "V Synphonie pour orgue".

Avakontsert lõppes ühislauluga "Võta nüüd Issandat, vägevat kuningat kiita".

Muusika kõrvale mahtus kontserdiõhtusse ka juttu. Pastor Toomas Pajusoo tsiteeris muusikat sisse juhatades Taaveti 118. laulu, öeldes: "See on päev, mille Issand on teinud: ilutsegem ja rõõmutsegem temast!" Ning tänas eeskätt Jumalat, aga muidugi ka orelimeistrit koos abikaasa Michaelaga, Göhran Grahni, koguduse orelifondi ja iga annetajat, keda on olnud ligi 2000.

Kõrvalepõikena olgu öeldud, et Arthur Raichmanni sõnul on suurima eraisikust annetaja panus orelisse olnud ligi 21 000 eurot, aga too annetaja eelistab, et tema nime ei publitseerita. Rohkete üksikannetajate, asutuste ja oreli heaks esinenud muusikute nimed on ajaloo jaoks talletatud oreli "Kuldraamatusse". Südantsoojendav on olnud naaberkirikute toetus, Tallinna Piiskopliku Toomkiriku sõbraõlg on meie kõrval olnud algusest lõpuni. Kõiki abilisi, kaasaelajaid ja kaaspalvetajaid teab küll vaid Jumal taevas.

Sõna sai orelimeister **GUIDO SCHUMACHER**, keda tõlkis Toomas Mäeväli:

"Lugupeetud kuulajad! Mind kui oreliehitajat on palutud öelda teile tervitussõnad ja mõned sõnad oreli kohta. On olnud suur au olla esimene Belgia meister, kes ehitab oreli Eestisse.

Sooviksin rääkida pisut tehnilisest küljest, aga arvan, et publiku jaoks on oluline natuke teada saada ka selle pilli kujunemisloost.

Kui sain kutse ja esimest korda siia kirikusse jõudsin, olin meeldivalt üllatunud sellest suurepärasest moodsa arhitektuuriga ja akustiliselt hästi läbi mõeldud hoonest. Muidugi tekkisid kohe ka küsimused, kuidas selles ruumis toimida: kuidas mahutada orel tema jaoks ette nähtud kohta, kuidas istutada selle ruumi akustikasse ja lahendada kõik muud tehnilised küsimused. Sellest on tulnud välja see, mida te just kuulnud olete.

See orel on omamoodi peegeldus piirkonnast, kust ma tulen. See on väga multikultuurne ja saanud suuri mõjutusi mitmelt poolt. Tulen saksakeelsest Belgia osast, aga prantsuskeelne Belgia jääb ainult kolme kilomeetri kaugusele ja flaamikeelne asub 20 kilomeetrit edasi. See on niisiis "mitmekeelne" orel, mis ühendab mitut traditsiooni – saksa, prantsuse ja kohalikku. Aga see oli ka tellija, selle koguduse soov, et see orel võiks olla midagi uut selles kultuuriruumis ja orelimaastikul, et see võimaldaks esitada hoopis teistmoodi literatuuri kui seni siia valmistatud pillid on võimaldanud, ja anda sellega laialdasemad võimalused muusikaeluks.

Lisan ka mõned tehnilised üksikasjad, mis laiemale publikule võibolla nii palju huvi ei paku, aga ma tean, et saalis viibib ka palju orelimängijaid, oreliehitajaid ja muidu orelitehnikat tundvaid inimesi, kellele see on oluline.

See on kahe manuaaliga orel, millel on 24 registrit, mis on jagatud peavärgiks, ülavärgiks ja pedaaliks. Väike tehniline detail – pedaali registrid on omamoodi transmissioonregistrid, nii et ainult alumine oktaav on iseseisvate viledega, ülejäänud on laenatud teistest registritest.

Sellel pillil on ligikaudu 1500 vilet, enamik neist inglistinast, aga küllaltki suur osa ka puidust. Kõige madalamat tooni andva vile pikkuseks on 2,5 meetrit ja kõige kõrgemat heli andval 6 mm. Kõik ülejäänud mahuvad nende mõõtude vahele.

Oreli ümbriskapi arhitektuuris oleme juhindunud ruumi varasemast sisekujundusest – ribidest pinkidel ja looži ees, samuti silindrilistest sammastest kirikusaali keskel ja ümara vormiga kantslist. Kõik need

detailid on leidnud omamoodi kajastamist ka oreliprospekti kujundamisel, ümbriskapi valmistamisel ja värvilahendustes, et jääks mulje, nagu oleks orel kogu aeg siin ruumis olnud.

Arvude taga on siiski alati ka inimesed, ja sellegi oreli on inimesed valmistanud. Mitte üksi meister, vaid töökoja 12-liikmeline meeskond. Oreli valmistamiseks on kulunud üle 6000 töötunni.

Aga tahan toonitada seda, et iga projekti taga on idee. Me seisame täna siin ja kuulame seda pilli ainult ühe inimgrupi, võiks öelda täiesti friigi moodi inimeste töö tulemusena – see on Hugo Lepnurme nimeline Orelifond, kes võttis pähe ehitada siia kirikusse orel Hugo Lepnurme mälestuseks. See oli täiesti enneolematu ettevõtmine, kui seda tööd alustati, aga see on läinud korda.

Orelifondi inimesed on olnud ka mulle sellel tööperioodil väga suureks toeks. Nad on mind kenasti vastu võtnud, nad on mind toitnud ja mulle kohvi keetnud, täitnud kõik mu soovid ja aidanud igal sammul, kus vähegi abi on tarvis läinud. Ainult nii on saanud see töö õnnestuda!

Ma olen õppinud tundma seda maad, seda rahvast ja teie külalislahkust ja see on valmistanud mulle suurt rõõmu. Ma soovin teile ilusaid hetki uue oreliga ja rõõmsat pilli kasutamist!"

Orelimeister sai tänutäheks lilled Riigikogu aseesimehelt **LAINE RÄNDJÄRVELT**, kes tõi tervitused Riigikogu nimel ja väljendas oma lühikeses sõnavõtus rõõmu, et just kultuuripealinna aastal on Tallinna saabunud uus kuningas, pillide kuningas.

Muusikapaladele rääkis vahejuttu ka Hugo Lepnurme tütar **VIRVE SOODE**: "Seda orelit on hakatud kutsuma Hugo Lepnurme mälestusoreliks. Mida orel siis võiks mäletada?

Et esimene annetus oreli ehitamiseks tuli Hugo Lepnurme elutööpreemiast 1999. aastal. Sellele järgnesid annetused kaheteistkümne aasta jooksul väga paljudelt inimestelt. Nüüd on ta siis valmis.

Oreli avakontserdil esinenud organistid: Ene Salumäe, Virve Soode, Kristel Aer, Piret Aidulo ning Toomas Trass ja Göran Grahn.

Kui meie isa veel elaks, siis ta viskaks frakisabad üle orelipingi, tõmbaks lahti meelepärased registrid ja hakkaks mängima. Enne kindlasti palvetaks vaikselt omaette. Kui muusikast hoogu satuks, siis ümiseks kaasa.

Kus ta mõtted rännata võiksid? Kas lapsepõlveradadel kehvas Agumäe rannatalus? Suure neljapäeva hommikul märtsis 1923, kui perre sündis kolmas poeglaps Enno, viidi poisike näha surivoodil lebavale vanaisale. Taat kutsus enda juurde ka vanemad vennaksed Hugo ja Arno ning õnnistas kõiki kolme. See õnnistus saatis neid kogu elu, vaatamata vintsutustele, mis neid tabasid. Nad leidsid igaüks oma kutsumuse, millest rõõmu tundsid ja tunnustust leidsid.

Tänase kontserdi kavas on Widori V orelisümfoonia. Hugo Lepnurm mängis seda oma esimesel iseseisval orelikontserdil Estonia kontserdisaalis märtsis 1937. Ta kirjutab "Mälestustes": "See muusika tundus nii ilus, et ei tahtnud seda kuidagiviisi pidada endale, vaid rahvale jagada. Kontsert õnnestus hästi. Rõõm tundus väga puhtana, polnud mul mingit auahnet eesmärki."

Aga nüüd märts 1942 tööpataljonis Udmurtias, kus Eesti mehed raiusid 40-kraadises pakases kirkadega maad suurte naftatsisternide tarvis või rügasid hommikul kella kahest õhtul poole kümneni köögis, koorides läbi häda hangitud külmunud kartuleid, nii et kas või näpud mädanevad otsast. Tundus, et elu pole enam inimlik, see on mingi töölooma orjus. Aga ometi Jumalik välgatus: "Kord ainult 10-kraadises külmas päikesepaistel kõndides oleks nagu kogu loodus muusikana helisenud. Midagi säärast pole ma saavutanud pillil. Kui hiljem lugesin vanaaja sfääridemuusikast, siis tookord arvasin seda tajuvat."

Küllap taevasel pillil on need helid kõik olemas.

Meie tänane orel oma 1500 vile ja 24 erinevat kõlavärvi registriga on end võimalikult mitmekülgselt esitlemas. Isa tavatses öelda, et orel on üks Jumala kiitmise masin (sõna parimas tähenduses muidugi) ja küllap iga annetaja siit oma orelivile hääle ära tunneb."

Maestro tütarde jutu järele sobitub sellesse minu üsna eklektilisse ülevaatesse paar meenutust, mida Eestimaa kirikute maestrost Hugo Lepnurmest on oreli tuleku tuhina taustal toimetajaga jaganud **KALLE KANT.** Neist esimene pärineb kuldsetest kuuekümnendatest, mil neli noormeest olid kord teel Kohilast Pärnusse, kuhu meeskvartetti esinema oodati. Oli pühapäev ja Rapla kiriku juurde jõudes kuulsid noorhärrad nii tugevat orelimängu, et kiriku aknaklaasid tegid võrra-kõrra. Noorsandid astusid kirikusse ja ühinesid palvelistega. Orelimäng sai läbi, kõnelema asus Rapla praost Esra Rahula. Kärsitud laulumehed tõusid viimasest kirikupingist ja astusid üles Rapla kiriku koori peale, kus oreli taga istus Hugo Lepnurm, kes käsutas pojad ritta oreli ette, öeldes: "Kui praost kõne lõpetab, laulate mitu laulu!"

"Olen laulnud elus seitsmes meeskvartetis, aga nii head saadet kui Rapla kirikus Hugo Lepnurmega pole mul elus rohkem olnud," kõlab Kalle Kandi hinnang.

Tema teine mälestus pärineb 1980. aastate Puhjast, kus parasjagu oli abiellumas noor kirikuõpetaja ja laulatusetalitust läbi viimas Võru-

maa praost Villu Jürjo. Puhja kirik oli puupüsti rahvast täis, sest nii vanad kui noored tahtsid näha noore kirikuõpetaja laulatust. Laulma palutud Kalle Kant jõudis kirikusse koos pruutpaariga ja pidi küünarnukkidega kõvasti trügima, et kooripealsele pääseda. Lõpuks jõudis ta orelipingini Hugo Lepnurme kõrvale. Harjutanud nad ei olnud ja maestro sai aru, et noormehel on närv sees. Ta pani käe isalikult laulja õlale ja ütles: "Laula ikka nii, nagu oled ennegi laulnud, küll ma oreliga sulle järele tulen!" August Topmani "Kalla kallis isakäsi" tuli välja hästi, teisi laule Kalle Kant ei mäleta. Ent reisides mööda Eestit on Puhja ja Rapla kiriku tornidel talle palju öelda.

Mis puudutab kontserti, siis kodus kommenteeris mu abikaasa **ANDRES KAPP** toimunut umbes selliste sõnadega: "Oli pidulik ja kordaläinud päev. Orel on väga kaunilt sobitatud kirikuruumi. Jääb mulje, nagu oleks pill seal kogu aeg olnud. Pidin veel kord kogema, kui hea akustikaga on meie kirikusaal. Oli kerge jälgida-kuulata isegi väga tehnilisi, figuratiivseid muusikalõike, mida vanemates kirikutes kipub segama liigne kaja. Üldiselt on orel heade kõlaomadustega ja huvitavate tämbritega. Kergesti tundsin ära flöödi, klarneti, posaune. Isegi kõige madalamad bassiviled ei hakanud kirikusaalis liigselt resoneerima. Oreli kõlajõud ulatub õhkõrnadest piano-pianissimo toonidest kuni võimsa forte-fortissimo helikujundini. Samuti oli meeldivaks kogemuseks hommikusel jumalateenistusel see, kui hästi sulandus oreli saatepartii koori ja solisti kõlavärvingutega."

Nii hommikusel jumalateenistusel kui õhtusel kontserdil oli 600 istekohaga kirikuruum rahvast tulvil. Tallinna kogudusele nii olulist üritust austasid oma kohalolekuga mitmed tähtsad külalised, lisaks riigikogu aseesimehele Laine Randjärvele orelifondi nõukogu esimees kaitseminister Mart Laar, Belgia kuningriigi suursaadik Nicolaas Buyck ja Tšehhi vabariigi suursaadik Alexandr Langer, mitmeid orelimeistreid nii Eestist kui raja tagant.

Hommikuse piduliku jumalateenistuse andis tavapärasel viisil sama päeva õhtul eetrisse Pereraadio. Õhtuselt orelikontserdilt tegi otseülekande ERR-i Klassikaraadio. Soovijad saavad järelkuulata mõlemat lindistust vastavalt siis Klassikaraadiost ja Pereraadiost.

Orelikonsultant Göran Grahn, orelifondi nõukogu esimees Mart Laar, orelimeistri abikaasa Michaela Schumacher, Belgia kuningriigi suursaadik Nicolaas Buyck ja orelimeister Guido Schumacher 30. oktoobril pärast oreli pühitsusteenistust.

Tallinna Ooper-kvartett

Pereraadio arhiivist on järelkuulatav ka Janne Kütimaa "Teeliste" sarja saade "Issanda kiitmise pill ja tema teekond", kus meie oreli saamisloo eri etappidest räägivad Hugo Lepnurme tütred, koguduse pastorid, orelimeister jpt.

***

Oreli avakontserdile järgnes ametlik vastuvõtt, mille kulud kandis Belgia suursaatkond. Pastor Toomas Pajusoo sõnul on Belgia saatkond lubanud edaspidi vahendada ka Belgia organistide kontserte uuel orelil.

Vastuvõtul pakkus muusikat Tallinna Ooper-kvartett, uudistada sai Piibe Piirmaa ja Marja Peetmaa koostatud-kujundatud näitust, kontserdil käinutele jäi mälestuseks ka kenalt kujundatud kava ja buklett, mis tutvustas orelifondi tegevust.

Tänati orelifondi juhatuse esimeest Arthur Raichmanni (kes ise küll töökohustuste tõttu sel päeval Eestist eemal viibis) ja liiget Ülle Kruuse-Kingot, nõukogu esimeest Mart Laari ja liikmeid Olav Ehalat, Leev Kuuma, Ene Salumäed, Urve Aulist, Virve Soodet, Ülle Kirsipuud, Allan Ventselit, Olav Pärnametsa ja Toomas Pajusood, Jaani koguduse õpetajat ja Tallinna praosti Jaan Tammsalut, kes korraldas korjanduse Hugo Lepnurme mälestusoreli toetuseks, ning emeriitõpetaja Ivar-Jaak Salumäed, kes korraldas Tallinna Toomkoguduses üheksa Orelisilla kontserti, mille tulud läksid samuti meie uue oreli toetuseks, ning mitmeid orelisõpru, tänu kelle ennastsalgavale vabatahtlikule tööle ja annetustele orel on valminud.

Tänulõuna orelifondi vabatahtlikele töötegijatele sai teoks teise advendi eelõhtul, 3. detsembril.

20. november: orel näitas end tänukontserdil

20. novembri õhtusest tänukontserdist, kui orelil mängis Kristel Aer ja viiulil Sigrid Kuulmann-Martin, on jaganud muljeid **URVE AULIS**: "Johann Sebastian Bachi Prelüüd ja Fuuga a-moll näitasid oreli parimat saksapoolset värvingut ja organisti võimeid täies hiilguses. Tema tublidel abilistel – tütardel – oli parasjagu tegemist lehtede pööramise ja registrite vahetusega. Just nii võis ka Bach ise omal ajal pilli taga mõnutundega oma muusikat võlvide poole tõusta lasta.

Johann Sebastiani poja Carl Philipp Emanueli Sonaat D duur nihutas meid juba tundelisema ajastu – Haydni ja varase Beethoveni suunas. Eluajal oli ta oma isast kuulsam ja edukam. Oma rohke ja rikkaliku muusika eesmärgiks pidas ta inimsüdamete puudutamist ja nendes parimate suundumuste äratamist. Organistil õnnestus taipliku registrivaliku ja hea sisseelamisega seda kuulajatele meeldivalt tõestada.

Jehan Alaini "Litaaniad" on kuuldavasti kirjutatud tema õe mälestuseks. Siin oli organistil hiilgav võimalus tuua esile pilli rikkalikud prantsusepärased registrikombinatsioonid, särav pedaalitehnika ning oskuslik manuaalikäsitlus. Omal ajal, 1939. aastal torkas Jehan Alain Hugo Lepnurmele silma Pariisis nende ühistel tundidel Marcel Dupré improvisatsiooniklassis. Alain oli siis juba tunnustatud helilooja ja tegevorganist. Tema improviseeritud fuugad olid kui küpsed meistriteosed, imetluseks kaasõpilastele ja mõnikord maestrole endalegi. Hugo Lepnurm sai kaasa elada ka Jehan Alaini lõpueksamile Pariisi konservatooriumis 1939. aasta kevadel. Kahjuks katkes selle andeka muusiku elutee 1940. aastal.

Kui teha juttu orelist endast, siis pilli avakontserdil 30. oktoobril tundus heli kohati kuivavõitu, mis on saali akustilist omapära arvestades ka paratamatu. Nimelt suunab telgikujuline lagi helid alla, laskmata tekkida suurtele katedraalidele omasel kajal. Lindistusteks on metodisti kirik oivaline paik ja sellisena oli see ka kavandatud. 20. novembri kontsert kõlas mahlakamalt, organistid kohanevad järjest rohkem ruumi ja oreli koosmänguga. Lõpuks võtab iga uue oreli sisseelamine oma saali alati mitu aastat aega. Seega – mida rohkem orelikontserte, seda parem!

Viiuldaja Sigrid Kuulmann-Martin oli oma lood häälestanud eesti lainele – Arvo Pärt ja Artur Kapp. Ulatuslikum ja põnevaim lugu oli Arvo Pärdi "Fratres". Tehnika polnud viiuldaja jaoks mingi pähkel, tõlgenduslik külg kaasahaarav ja kaasa mõtlema panev. Praeguses saali kõikuva temperatuuriga seisus kipuvad oreli keelregistrid, mida tuli saates kasutada, intonatsioonilt "mängima". Samal ajal ei luba viiuli flagiolettide- ja ülemheliderohke partii sellist mängimist kaasa teha. Loomulikult timmis orelihooldaja koos Kristel Aeruga enne kontserti terve oreli häälestuse paika, aga saali päevane tihe kasutus oli jälle vingerpussi mänginud. Sestap on mõistetav, et orelihooldaja jääb oreli "heaks vaimuks" alatiseks. Tema ametikoht on sama loomulik nagu kiriku organisti(de) olemasolu. Nemad armastavad oma pilli ja oma tööd.

Artur Kapi "Viimne piht" kõlas viiuldaja esituses peaaegu sõnadesse tõlgitava sisseelamisega ja igaviku pühapäeva meeleoludesse sulanduvana. Kava lõpulugu, Arvo Pärdi "Peegel peeglis" on helilooja kunsttükk, mida annab igaühel omamoodi tõlgendada. Selles loos olid orel ja viiul õnnestunud kooskõlas.

Kuulajad läksid kontserdilt kodu poole helges ja tänulikus meeles."

6. november – esimene pühapäev koos pühitsetud oreliga. Uudistajaid jätkus! Pildile on jäänud Eivin ja Emil Joosep Toodo.

20. novembri tänukontserdil orelit mänginud **KRISTEL AER** ütles pärast kontserti pilli iseloomustamiseks järgmist: "Uus orel on nagu uus maailm, mida on võimalus avastada. Igal uuel orelil on mängijale väga palju õpetada – kuidas sealt välja meelitada kauneim heli ja kuidas ta kiriku akustikas parimal viisil kõlama saada. Metodisti kiriku orelile on puudutus väga tähtis ... aga tal on veel palju sees, mida leida, ja palju kauneid kõlasid, mida avastada!"

Esimesel advendil, 27. novembril lülitus meie uus orel juba ka laiemasse kultuuriellu, kui sai teoks kontsert jõulumuusika festivali "Kirikupühad Maarjamaal" raames ning esinesid Andres Uibo (orel), ka Bo Chan (kontratenor) ja Mail Sildos (barokkviiul). Teisel advendil nautisime taas tasuta kontserti, kus astusid üles Kadri Ploompuu (orel) ja Oksana Sinkova (flööt). Aga jäägu need ja järgnevad kontserdielamused juba järgmiste lugude teemaks.

Oreli saime pealekauba

Lõpetuseks veel paar sõna sellest, kuidas paljudele arusaamatul viisil on Tallinna koguduses nende aastate jooksul põimunud oreliehitus ja sotsiaaltöö, nii et täna on ootamatult raske aru saada, kus siis ikkagi üks lõpeb ja teine algab. Neis oludes on mõned asjaosalised meenutanud Urve Aulise ettenägelikke sõnu möödunud aastatuhande lõpul: "Orel ei ole eesmärk omaette. Öeldud on (Mt 6:33): "Aga otsige esmalt Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike antakse teile pealegi!"" Aga kuidas sa näljasele ja paljale inimesele ütled, et nõua kõigepealt Jumala riiki? Täna väidavad tegijad, et 80–90 protsenti tehtud tööst on olnud sotsiaaltöö ja 10–20 protsenti orelitöö.

Ja orel antigi pealekauba!

Infokillud ja muljed kogus ja põimis kokku
KÄRT JÄNES-KAPP

Üks rääkimata lugu

VALDEKO DREIFELD, Võru kogudus

Pilguheit teise kursuse väljasõidule Sakussaare ja Rakvere kogudusse, mis sai teoks EMK Teoloogilise Seminari 2011. aasta kevadsemestri kursuse "juhendatud teenimine" raames.

14. mail 2011 Sakussaares

Oli jahe ilm. Olime oma kursuse palvegrupiga just tundnud Hans ja Sirly Lahi külalislahkust Sakussaares nende kodus, mis on ühtlasi Sakussare koguduse hoone ning kooskäimise koht. Õhtu oli möödunud heas ja sõbralikus osaduses, valmistudes järgmise päeva teenistuseks EMK Rakvere koguduses. Tundus, et kõik sujub, nagu vaja. Teenistust juhatama olime ühel häälel valinud vend Mihkel Nõlvaku, muusika ja laulude esitajaks Sirly Lahi ja Mary-Liisi Riibaki, tunnistuste jagajaiks Sigrid Kaarlõpi ja Urmas Jäe, eestpalvetajateks Sirly, Urmase, Mary-Liisi ja jutlustajaks minu. Tunnistas Maris Kuiv.

Olin oma jutluse mitu nädalat varem valmis kirjutanud ning teinud seda erilise hoolikusega. Lugesin seda korduvalt ning tegin hulga keelelisi ning sõnalisi parandusi. Põhjus oli lihtne – tahtsin Jumala Sõna mitte ainult võimalikult hästi edasi anda, vaid siduda selle ka vastava aja ja päevaga. Oli juba väike hirm, et pean teksti uuesti trükkima, sest polnud sellega ikka veel rahul.

Paar päeva enne jutlustamist otsustasin, et enam tekstile pilku ei heida – ei saa ju lõputult parandada, kusagil on mõistlikkuse piir. Kartsin "vinti üle keerata" ning loobusin isegi teksti meenutamisest. Asi läks nii kaugele, et kui teenistuse eelõhtul minult küsiti, millest tahan rääkida, siis ei meenunud enam midagi – pidin ikkagi teksti välja võtma.

Jutluse teema olin valinud kirikukalendrist, selleks oli algkoguduse areng pärast Jeesuse ristisurma ja ülestõusmist. Ma ei kahelnud hetkegi, et on õige rääkida, mida elasid üle Jeesuse jüngrid pärast Kristuse kannatusi.

Kui varasemalt olin jutluste teemat valides alati tundnud "suurt peavalu", sest "head ideed" ei tahtnud kuidagi pähe tulla (olen nimelt oma koguduse jutlustaja ja mitte ainult – käin mõnikord ka mujal esinemas), siis eelmisel õppesessioonil Priit Gregorios Tamme liturgialoengu ajal sain ühtäkki selguse, kui ta ütles, et peame teenistustel lähtuma kirikukalendrist. Kogu kirikuaasta on üles ehitatud Jeesuse sünni ja surnuist ülestõusmise teljele ning seda peaksimegi võimalikult loomutruult ja täpselt oma kogudusele edasi andma. Sel momendil taipasin, et pole vaja otsida midagi ekstravagantset ega originaalset oma mõistusest, vaid Jumal on see, kes annab jutluse teema. Need teemad on peaaegu valmis kujul ette antud ja pole vaja hakata endal välja mõtlema, mis võiks "rahvale peale minna". Küllap poleks viimane ka Jumala valitud Sõna oma rahvale. Nii et edasised jutluseteemad on mul ikka olemas olnud – nende aluseks on Piibel ning teemavalikul on abiks kirikukalender, mis on alati käeulatuses. Nii lihtne see ongi. Heureka!

Fotod: MAREK NUMMU

Urmas Jäe, Mari-Liis Riibak ja Sirly Lahi.

Niisiis, ees ootas ärev öö ja hommik.

P. S. Urmase õhtune grillitud seakaelaliha oli fantastiline. Ja mis "kõige tähtsam" – seda oli palju, jätkus kõigile ning jäi hommikukski.

15. mail 2011 Rakveres

Hommik Sakussaares ja aeg enne teenistust Rakveres läksid kiiresti ning sujuvalt.

Pastor Hans Lahi juhatas teenistuse sisse ja andis ohjad üle meie teenistusgrupile. Mihkli kindlakäeline juhtimine, ilusa kõlaga laulud ning simbli ja kandle rahustavad helid olid nagu palsam minu ärevale hingele. Püüdsin olla rahulik. Teadsin, et kõik, mis vaja, on tehtud ja hästi tehtud – ma polnud ennast kunagi nii põhjalikult ette valmistanud kui selleks päevaks. Kuid ärevus kasvas. Palvetasin mõttes, et Jumal aitaks ja rahustaks, sest liigne närveldamine pole hea – see mõjub halvasti mu häälele, mis on mingi haiguse sümptomina kähe ja tükib vibreerima. Teadsin ka, et väike närv peab enne esinemist siiski sees olema, sest liigne rahu ei tähenda kunagi midagi head.

Valdeko Dreifeld

Järsku oligi käes minu hetk. Mihkel tegi mulle rahva jaoks märkamatu märguande – sinu kord, kuulajad on sinu päralt. Tõusin aeglaselt mööda kantsli treppi üles ja peas vasardas üksainus mõte – kõik peab minema ja lähebki hästi. See pole esimene kord.

Asetasin prillid ninale, ootasin meelega veidi kauem. Kirikuruumis valitses hiirvaikus.

Tervitasin. Andsin edasi tervitused Võru koguduselt (pidin end seejuures parandama, sest sõnasin algul Võru asemel Räpina) ja selgitasin, et olen nagu teisedki teise kursuse üliõpilane, ja et mul on rõõm koos selliste tublide noorte inimestega koos õppida ning teenida. Selgituseks – olen üle kuuekümne ja arvatavasti tekitas see kuulajates teatud segadust, sest ruumist käis kahin läbi.

Umbes nii see algas. Tundus, et sissejuhatus polnud paha. Ovatsioone ja hurraahüüdeid küll polnud, kuid öeldu võeti vastu ja saalist hõigati tervisi ka Võru kogudusele.

Võib-olla oligi mu väike eksimus hea ning kaotas minu ja koguduse vahelise distantsi. Kogudus nägi, et ka mina olen ekslik. Võib-olla tõesti oli see õige ja hea, sest kohe oli märgata, et kuulama asuti hoolsasti. Äkki peaks selliseid "väikeseid" eksitusi edaspidigi tegema?

Edasi kulges kõik väliselt ladusalt, vähemasti arvasid nõnda mu pärimise peale hiljem teised, kes ei märganud midagi. Samas oli minu sees nagu mingi saatan, kes tahtis kogu aeg mind segadusse ajada, hääle värisema panna ning jalad nõrgaks muuta. Ma mõtlesin, et mis see nüüd küll on? Kas tõuge läbipõlemisele, läbikukkumisele? Ei, seda rõõmu ma talle (saatanale) ei valmista! Nõnda võitlesin seal selle "kutsumata külalisega". Olin pingutusest lõpuks higine, olgugi et saal oli jahe ja mul oli enne kantslisse minekut isegi külm.

Lõpuks, kui jutlus läbi sai ja ütlesin "palvetagem", saabus minusse äkki üleloomulik rahu, nagu ma polnud kunagi pärast oma ülesastumist tundnud. Mul käis peast läbi mõte – saatan läks "saba jalge vahel" ära, sest oli kaotanud. Ja ta oligi kaotanud, sest Jumala abiga läks kõik hästi.

Pärast teenistust oli mul väga hea meel nii oma kursusekaaslaste, pastori kui ka minu jaoks täiesti võõraste inimeste tänusõnade, õnnitluste ja kallistuste üle. Jutlus olevat väga hea olnud.

Arvan, et mitte ainult jutlus polnud hea, vaid kogu teenistus oli hea ja selle eest tuleb tänada kogu meie haruldaselt head ja tublit palvemeeskonda ning sama tublit ja head kursust, aga ka õppejõude ja seminari. Võin liialdamata öelda, et meie väike kollektiiv (sekulaarses keeles) on tõesti eriline. Seda on mitmed õppejõud juba varem märganud ja ka välja öelnud.

Tänu Jumalale, et oleme nõnda kokku saanud ja saame Tema Kõrgust teenida! ■

Seminari palvegrupp koos pastoriga Rakvere metodisti kiriku trepil. Esireas vasakult paremale: Sirly Lahi, Leevi Lahi, Valdeko Dreifeld ja Mihkel Nõlvak, aste kõrgemal Maris Kuiv ja pastor Hans Lahi, viimases reas Urmas Jäe ja Mari-Liis Riibak ning Marek Nummu ja Liisi Talv.

Konkurss EMK haldus- ja finantsjuhi ametikohale

Eesti taasiseseisvumise järgse kahekümne aasta jooksul on EMK saanud märkimisväärset majanduslikku toetust välismaalt nii ehituste, pastorite palkade kui ka paljude muude projektide rahastamiseks. Täname Jumalat ja paljude riikide vendi-õdesid metodiste, kes on meie väikest kirikut toetanud. Samas viitavad viimaste aastate tendentsid, et välismaine toetus on kahanemas.

Vaimuliku teenimise ja misjonitöö kõrval tuleb kirikul hakata ühe rohkem mõtlema, kuidas heaperemehelikult majandada ka siis, kui välisabi järk-järgult vähenedes üldse ära kaob. Piiskop on andud mõista, et majanduslik iseseisvus ja toimetulek peab oleme koguduste kasvu ja uute koguduste rajamise kõrval meie kiriku üks põhiprioriteete.

Täna on EMK pastorite palgad väikesed ja kogudused majanduslikult mitte väga tugevad. Mõningais kogudustes on raskusi elektri ja küttearvete tasumisega, rääkimata finantside eraldamisest kogudusetöö sisuliseks edasiarendamiseks või pastorile ja töötegijatele palga maksmisest.

Oleme teinud ettevalmistusi, et olukorda Jumala abiga parandada. Kuigi oleme väike kirik, on Jumal andud meilegi ressursse, mis tuleb panna kiriku missiooni täitmiseks majanduslikku tulu teenima.

Varakevadel avanes võimalus kirjutada projekt toetuse saamiseks EMK finants- ja haldusjuhi töölevõtmiseks. Pean seda imeks, et Inglismaa Metodisti Kirik, kuhu projekt sai esitatud, saatis meile augusti lõpul positiivse vastuse, olles projekti heaks kiitnud ja seega järgnevaks viieks aastaks andnud finantskatte majandusjuhi töölevõtmiseks. Seetõttu ongi EMK kirikuvalitsus kuulutanud välja konkursi EMK haldus- ja finantsjuhi ametikohale.

TAAVI HOLLMAN
superintendent

Kandidaadilt eeldame, et ta on olnud vähemalt viis aastat ühe kristliku kiriku liige ning soovib töötada haldus- ja finantsküsimuste valdkonnas.

EMK haldus- ja finantsjuhi ametikohale kandideerijailt ootame

- kirjalikku nägemust oma tööst sel ametikohal,
- CV-d,

mis tuleb saata aadressile keskus@metodistikirik.ee
hiljemalt 31. detsembriks 2011.

EMK haldus- ja finantsjuhi tööülesanded

- kiriku, koguduste ja misjonikeskuste finantsalane konsulteerimine kiriku varade ja finantside efektiivseks kasutamiseks
- kiriku kinnisvara hooldusega ja finantsidega seotud administratiivülesannete täitmine
- kinnisvaraalaste konsultatsioonide administreerimine (konsultantide leidmine)
- kiriku administreerimist ja jätkusuutlikkust toetavate seminaride korraldamine ja infomaterjalide koostamine
- seminaride korraldamine ja infomaterjalide koostamine propageerimaks kümnise maksmise ja annetuste tegemise piibellikke aluseid
- projektide kirjutamine ja koolituste korraldamine projektide kirjutamiseks
- nüüdisaegsete kommunikatsioonivahendite kasutamise alaste koolituste korraldamine

Nõuded EMK haldus- ja finantsjuhile

- vastab eluviisilt kristliku moraali ja eetika normidele
- omab head organiseerimis- ja suhtlemisoskust, loovust, pingetaluvust ja aktiivsust
- oskab kirjutada projekte
- valdab eesti, inglise ja vene keelt
- omab kõrgharidust (soovitavalt majandusalane või juriidiline), oskab kasutada arvutit
- vastava ala töökogemus
- isikliku sõiduvahendi kasutamisvõimalus tööülesannete täitmiseks

EMK kalender aastaks 2012

Telli kirikukeskusest!

KALENDER 2012

Eesti Metodisti Kiriku keskus
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
tel 6688497, fax 6688498
keskus@metodistikirik.ee

www. metodistikirik.ee

EMK aasta 2012

8.–15. jaanuar	- Eesti Evangeelse Alliansi palvenädal
10. veebruar	- viimane võimalus vormistada Koduteel 2012. aasta tellimus
16.–18. veebruar	- Eesti Sõprade koosolek Nashville'is
2. märts	- ülemaailmne oikumeeniline naiste palvepäev
22.–24. märts	- koguduse arengu kool Tallinnas, pastorite õppepäevad
22. aprill – 4. mai	- ÜMK peakonverents Tampas
26. mai	- jutlustajate jututuba Pärnu Agape kirikus
19.–20. juuni	- aastakonverents Tallinnas
21. juuni	- Teoloogilise Seminari lõpuaktus
10.–15. juuli	- noorte misjoniseminar
16.–23. juuli	- suvemisjon kogudustes
24.–29. juuli	- oikumeeniline misjoniüritus "Heartbeat Tallinn"
24.–30. juuli	- bussimisjon "Heartbeati" raames Tallinnas
28. juuli	- oikumeeniline Kristuspäev Tallinnas
8.–12. august	- Euroopa metodisti festival Krakówis
23.–26. august	- suvekonverents Giideoni laagris
28.–29. september	- pastorite osadus- ja õppepäev
17.–21. oktoober	- Põhja-Euroopa ja Euraasia ÜMK Keskkonverents Kaunases
9.–10. november	- GLS-juhtimiskoolitus Tallinnas
16.–17. november	- GLS-juhtimiskoolitus Tartus

ISSN 1406-2291